Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7307 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 14 NOIEMBRIE 1972

Încă o lună și jumătate pînă la sfîrșitul anului

TOATE ENERGIILE, TOATE RESURSELE PENTRU ÎNDEPLINIREA EXEMPLARĂ A PLANULUI!

„SUDORUL". „Hidrocentrala de pe Olt"

Foto: PAVEL TÂNJALĂ

Constructorii își propun — constructorii acționează

NOILE OBIECTIVE SĂ PRODUCĂ LA TERMEN

Prezenți pe trei șantiere de investiții reporterii noștri rețin cîteva experiențe pozitive dar și un semnal de alarmă.

AVUTUL STATULUI, AVUTUL NOSTRU – TINERE, CUM ÎL GOSPODĂREȘTI ?

Inițiative, soluții, propuneri pe care și dumneavoastră le puteți îmbunătăți.

În pagina a 3-a

REPUBLICĂ, MĂREAȚĂ VATRĂ

Noile porți ale Maramureșului

Toamna bănăreană dezminte așezarea geografică a vechiului centru minier. Te-ai crede undeva în sud, atît de cebitoare este lumina soarelui, a acestui soare de octombrie care îmcepuită în aur și purpură dealurile împădurite din jur. Și totuși dintem în nordul țării, în coasta Maramureșului, unde porțile de lemn încrustate cu florile omenirii le răspund alte porți, cele ce duc spre lumea subterană, acolo unde, în alveole de piatră, înfloresc florile stranii și reci ale vîrstelor ere geologice.

Sute de ani la rînd, sub stăpînirea străină, pe firul căilor se hurducau spre apus carele ferecate și sub straşnică pază ale cămărașilor cezaro-crăiești, regești sau comorile altor puternici, ducînd în lăzi pecetluite munca de mii de zile și nopți ale unui ținut întreg. Se scoteau și se prelucrau pe loc, la gura băii, aurul, argintul, plumbul și arama. Șteampuri și topitoare rudimentare s-au păstrat aici pînă în secolul nostru, cînd necesitățile de metal sporite ale industriilor au adus unele înnoiri.

Munca minerilor și a topitorilor rămînea însă mai departe grea și chinuitoare. Bolile profesionale și epuizarea fizică secerau anual zeci și sute de vieți încă tinere. Puțini erau cei care atingeau vîrsta pensiei în anii cînd acționa legea necruțătoare a profitului.

Oricare miner sau muncitor cinstit din această zonă, dacă ar fi întrebat ce au însemnat anii socialismului pentru ei, ar putea răspunde: totul. Și, în primul rînd, grija față de om, concretizată și vizibilă pretutindeni, în toate localitățile miniere din județ. A devenit un loc comun să spui: întreaga țară este un imens șantier. Asta deoarece lucrul este evidența însăși. Aici, la Baia Mare, poți spune și altfel, de pildă: în ultimii ani în noul cartier Săsar au intrat în locuințe noi, confortabile și civilizate un număr de oameni egal cu populația din 1950 a întregului oraș. S-au construit însă și alte cartiere: Republicii, Progresului, Gării, astfel că se poate afirma: locuitorii noilor cartiere sînt de două ori mai numeroși decît cei ai vechiului oraș din 1950, sau că Baia Mare este un oraș mare și foarte nou care cuprinde și un cartier vechi, istoric. Toate

M. ELIN

(Continuare în pag. a IV-a)

Însemnări

Despre modelele de urmat se discută mult, deseori inoperant, considerîndu-se că fiecare tînăr își are modelul său, după preferință și înclinații. În realitate, orice model reprezintă abia un punct de plecare, și preluarea acestuia nu înseamnă altceva decît propria noastră regăsire în ceea ce poate fi continuat, depășit și îmbogățit.

Într-un continuu proces de formare, o generație tî-

VIAȚA MODELELOR

nără reclamă o apropiere firească de valorile zămislite în decursul timpului. Aceste valori devin modele dacă au putere de acțiune asupra noastră, dacă reușesc să convertească o idee într-o acțiune concretă. Modelul absoarbe ceva din noi, poate partea nevăzută, încă, a ființei noastre, rostuită în nevoia de a cunoaște și a crea. Acea parte care va deveni și ea model pentru alții. În știință, în cultură, în artă, în tot ce e realizare omenească, modelele covîrșesc, influențează constructiv și determină acțiuni viitoare. Ele întăresc spiritul activ în interiorul lui, ferindu-l de imitația sterilă. E firesc ca să avem un model pe care să-l urmăm, care să intre în urzeala vieții noastre ca un fir de legătură către ceea ce dorim să înfăptuim. Thales a fost stăpînit de minunăția calculelor pe care le făceau astrologii egipteni, Aristotel îl avea înainte pe Platon, model de gîndire, pe care a rîvnit și a știut să-l urmeze, Marx îl admira pe Hegel pentru construcția sa teoretică, dar a simțit nevoia să-i răstoarne temeliile pur spe-

VASILE VETIȘANU

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN NUMĂRUL DE AZI

- Adunarea de alegeri în cîteva întrebări și răspunsuri.
- Accente – Ultimatumul.
- Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi – Hoții eleganți.

(în pag. a II-a)

- Elaborarea și adoptarea deciziilor.
- Cronica T.V. – Zece mii de biciclete pe secundă.
- Cronica muzicală – Împlinirile și dezolările unei săptămîni...
- Carnet teatral – Turneul Teatrului academic „Mossoviet".

(în pag. a IV-a)

- Actualitatea pentru tineret.
- Sport – Toamna – sezonul crosurilor; E. Polihroniade – campioană a țării; Campionii armoniei fizice.

(în pag. a V-a)

FOTO-ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI"

A DOUA ZI DUPĂ ALEGERI – PRIMA ZI DE ACTIVITATE A BIROULUI

Pe membrii biroului organizației U.T.C. din secția III-montaj a întreprinderii „7 Noiembrie" din Craiova i-am întîlnit, a doua zi după adunarea de alegeri care îi confirmase în fruntea acestui colectiv de uteciști. I-am cunoscut tocmai în momentul cînd, aflați la începutul exercitării mandatului ce le fusese încredințat de tineri, organizau primele acțiuni menite să concretizeze în viața organizației sarcinile ce le revin de acum înainte.

TRAIAN GÎNJU

Foto: O. PLECAN

(Continuare în pag. a II-a)

AUREL MINCU

GRIGORE MARIN

DUMITRU GAGIU

CONSTANTIN CAMEN

ION DIACONESCU

Atelierul școlii are comandă fermă:

DOTAREA LABORATORULUI AUDIO-VIZUAL

După Liceul industrial de construcții civile, Liceul „Nicolaus Lenau", un al treilea liceu din Timișoara, este pe punctul de a da în folosință un laborator audio-vizual. Este vorba de Liceul pedagogic „Eftimie Murgu". Noțiunea de laborator ni se pare a fi insuficientă însă pentru a denumi cu exactitate întregul conținut al acestei realizări. În universul acestor laboratoare ne introduce profesorul Simion Biriescu, coordonatorul întregii construcții. Pentru că, așa după cum se va vedea, avem de a face cu o

ION DANCEA

(Continuare în pag. a V-a)

Inițiere în meserie. Loc de muncă: atelierul de mecanică al liceului

Foto: EM. TÂNJALĂ

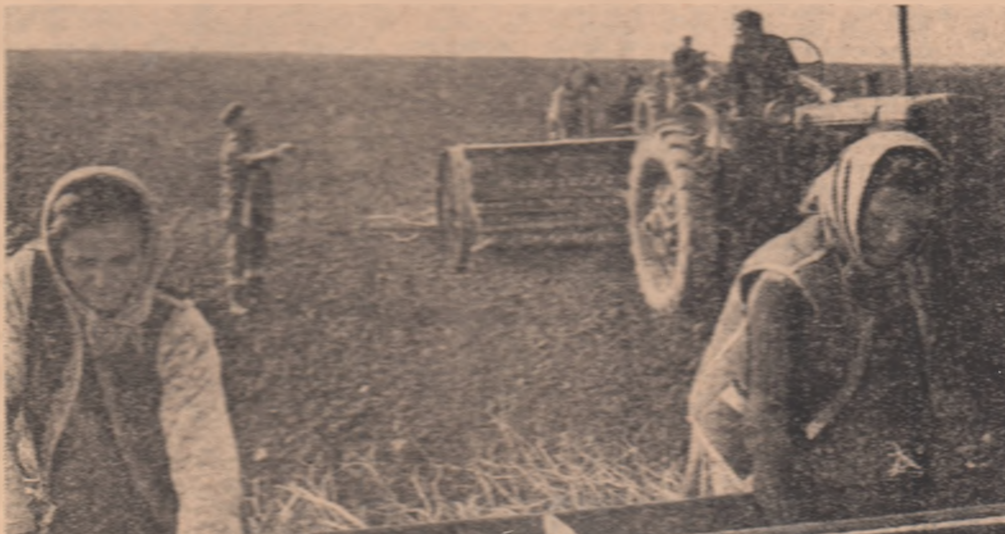

TELEORMANUL se numără printre județele unde eforturile pentru încheierea însămînțării griului trebuie intensificate, date fiind restanțele înregistrate. Răspunzînd la acest imperativ mecanizatorii folosesc din plin fiecare ceas prielnic lucrului. Obiectivul aparatului de fotografiat a surprins de data aceasta la lucru pe tinerii mecanizatori de la secția ce deservește cooperativa agricolă „16 februarie" din Orbeasca. Încă 2—3 zile de lucru și întreaga suprafață de 1 000 hectare va primi sămînța

Foto: EM. TÂNJALĂ

PE TEME CETĂȚENEȘTI

UN CĂMIN AL TINERETULUI, NIȘTE DEFICIENȚE CRONICE ȘI UN COMITET FANTOMĂ

În unitățile Grupului industrial de chimie de la Rm. Vîlcea, — alături de muncitori mai vîrstnici, specialiști cu experiență, lucrează și numeroși tineri. Pentru salariații Combinatului în special, pentru nefamiliști, a fost dat în folosință, acum cîțiva ani, un cămin modern oferind condiții superioare de viață. Căminul tineretului, — denumire care i-a consacrat chiar de la început destinația — era unul din locurile cele mai rîvnite. Lucrurile nu mai stau astăzi chiar așa. Și asta nu pentru că nu ar fi fost afectate fonduri serioase pentru întreținerea clădirii, ci pentru că în modul cum e concepută conducerea și activitatea concretă a căminului se manifestă serioase carențe. Un raid efectuat într-una din serile trecute împreună cu o brigadă a Comitetului municipal Rm. Vîlcea al U.T.C. a relevat cîteva aspecte ce se cer consemnate.

În primul rînd este vorba de constatarea că, oricît ar părea de ciudat, căminul nu are la această oră nici administrator, nici comitet de conducere. Mecanicul de întreținere Constantin Grigore e și un fel de „administrator ad-interim" făcînd atît cît se poate face în orele cît nu e solicitat de obligațiile profesiei de bază. Din fostul comitet de cămin — care pornise la drum cu un an în urmă — au mai rămas „pe baricade" doar... doi componenți: mecanicul Vasile Botea și tehnicianul Florin Leonte, băieți de treabă după cum ne-au fost

DORU MOȚOC

(Continuare în pag. a II-a)

SPIRITUL DE SACRIFICIU

de CONSTANTIN STOICIU

Emisiunea TV 360° a lansat o cuprinzătoare anchetă despre sacrificiul de sine. Trebuie într-adevăr să ne întrebăm ce este și ce se întîmplă cu sacrificiul de sine. Ce este și cum ne angajează moral această prăbușire a egoismului, apariția acestei superbe dovezi a umanului, a acestei extraordinare sensibilizări la nevoile aproapelui.

Sigur, fiecare dintre noi după cîteva minute de chibzuință, se află în stare să-și aducă aminte că a fost odată martor la sacrificiul de sine al cuiva, așa cum, chiar și în noi înșine, dacă nu ne-ar opri modestia, am putea descoperi măcar niște semne, dacă nu o întreagă poveste despre un îndepărtat sau apropiat sacrificiu de sine. Fără voie însă, interpretarea vechilor întîmplări capătă o tentă melodramatică, cuvintele sînt neputincioase să acopere și să explice, cu învățămintele firești, ce s-a petrecut în realitate atunci, acolo, în situația aceea. Să acceptăm, fără alte argumente, decît cele de bun simț, că sacrificiul de sine nu înseamnă doar situații limită. Actele de eroism înseamnă desigur spirit de sacrificiu concretizat în situații-limită. Însă spiritul de sacrificiu nu trebuie confundat, identificat cu eroismul după cum nici semnul de egalitate pus între sacrificiul de sine și un palid instinct de conservare nu este indicat. Sacrificiul de sine lipsit de luciditate e mai degrabă o prostie, dacă nu înțelegi, dacă nu știi, dacă nu ți s-a spus pentru ce te sacrifici sau pentru ce trebuie să te sacrifici, dacă te arunci cu capul înainte dintr-un impuls biologic sau dintr-o fantezie nesănătoasă, sau pur și simplu pentru a îndrepta o neglijență trecută sacrificiul de sine începe să fie o slăbiciune de caracter, în cel mai fericit caz o carență educativă, un act disperat.

Desigur, nu este suficient curajul pur și simplu, iar simpla asumare a riscurilor mai mari sau mai mici nu exprimă nici ea conștiința umană spre care aspirăm. Unghiul din care putem să apreciem și să definim mai bine o determinare a spiritului de sacrificiu în etapa pe care o străbate poporul nostru, este de aceea diferit de noțiunile cantitative. Astfel, ceea ce trebuie să facem — se arată în documentele Conferinței Naționale — nu presupune sporirea efortului fizic ci valorificarea în cele mai bune condițiuni a resurselor creatoare ale fiecărui om al muncii, avînd în vedere realizarea permanentei pregătiri profesionale, ideologice, etice. În fond, spiritul de sacrificiu tinde să cuprindă tot mai mult valoarea profesională și morală a omului, și el este în destule situații, un aspect al înaltei pregătiri, al măiestriei. În aceste condiții capătă semnificație și importanța reală curajul, promptitudinea cu care se acționează, în deplină cunoștință de cauză.

Nu de puține ori unii folosesc ideea sacrificiului de sine,

(Continuare în pag. a IV-a)

A DOUA ZI DUPĂ ALEGERI — PRIMA ZI DE ACTIVITATE A BIROULUI

Cum trece la acţiune biroul U.T.C., care sînt primele dovezi ale felului în care membrii săi înţeleg să-şi facă datoria, am vrut să ilustrăm în ancheta de azi.

— De dv. depinde în primul rînd eliminarea motivelor care au dus la criticile adresate vechiului birou. Ce vă gîndiţi să faceţi în această privinţă?

Aurel Mincu, secretarul U.T.C.:

— Mai întîi trebuie să aşezăm relaţiile dintre birou şi restul organizaţiei altfel decît au făcut-o cei dinaintea noastră. Ei erau de o parte, iar colectivul de alta. Mai întotdeauna biroul a încercat să facă totul singur şi nu a reuşit. Uteciştii nu au fost consultaţi despre ce să se facă în organizaţie, iar dacă erau întrebaţi se dădeau repede uitării preferinţele lor. Nici măcar nu li se aducea la cunoştinţă ce se întîmplă în organizaţie. În zilele care urmează, voi întocmi, împreună cu tot biroul, caietul de sarcini individual care ne lipseşte încă. Nu vrem să repetăm aceeaşi greşeală.

— Biroului i s-a trasat ca sarcină îmbunătăţirea programului de activităţi. Cum acţionaţi pentru îndeplinirea ei?

Grigore Marin:

— Le-am spus deja celorlalţi că programul nu este al biroului, ci al întregii organizaţii. De aceea, trebuie să înlocuim din el expresiile de felul „biroul va analiza...", biroul va informa"... „biroul va raporta...", cu acţiuni la care să participe toţi tinerii. Doar nu o să reducem activitatea colectivului la a asculta informările şi rapoartele noastre. De altfel, am hotărît ca imediat să întreprindem o acţiune de muncă patriotică pe care să o dedicăm înfrumuseţării secţiei.

— După bilanţul raportat, absenţele de la locul de muncă constituie problema care trebuie rezolvată cel mai repede. Aşa s-a spus în adunarea de alegeri, nu?

Dumitru Gagiu:

— Într-adevăr. La noi există părerea că e treaba fiecăruia ce face în afara uzinei. Dar unii ajung să lipsească tocmai pentru că pînă acum nu prea s-a interesat nimeni despre ce fac ei dincolo de programul de lucru. Unii îşi pierd vremea prin localuri şi cu alte „distracţii" asemănătoare. Ca să nu-şi mai petreacă timpul liber în acest mod, vom iniţia mai des la clubul uzinei activităţi care să-i intereseze şi, în special, seri cultural-distractive la sfîrşitul săptămînii. De cele mai multe ori absenţele se înregistrează în ziua de luni. Cred că vom începe chiar de săptămîna aceasta cu o serată culturală.

ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI"

— Sînteţi nou ales în birou. Cu ce gînduri că începeţi activitatea?

Constantin Camen:

— Nu aş vrea să-mi pierd prietenii pe care îi am printre tineri. Mă frămîntă acest lucru ştiind că mulţi se gîndesc că dacă le eşti coleg înseamnă că trebuie să fii îngăduitor, că dacă greşesc le vei trece cu vederea. Eu nu pot face aşa ceva. Tocmai cu ei o să fiu mai exigent. Sper că vor înţelege cum se cuvine atitudinea mea. Nu este mai puţin prietenoasă.

— Care este prima problemă pe care o veţi rezolva?

Ion Diaconescu:

— Chiar astăzi am început să mă ocup de bibliotecă. Avem mereu greutăţi cu obţinerea cărţilor solicitate. Ba este închisă, ba nu se ştie unde-s cărţile. Am numit deja un tînăr care să răspundă de activitatea bibliotecii. Împreună cu el voi organiza aprovizionarea cu cărţile preferate şi vom face şi un lectorat.

★

Se poate afirma că, în cuvintele interlocutorilor noştri, se conturează prima zi de activitate a noului birou U.T.C. Acţiuni deja declanşate, paralel cu realizarea sarcinii de a îmbunătăţi programul de activitate încep să materializeze convingător preocupări care anunţă pentru perioada imediată intervenţii în măsură să asigure primii paşi pe calea care duce la îmbunătăţirea activităţii, aşa cum s-a cerut biroului U.T.C. în adunarea de alegeri. Un lucru însă trebuie remarcat cu deosebire, şi anume, că a doua zi după ce a fost ales în fruntea organizaţiei coincide pentru noul birou cu cea dintîi zi de activitate. Este, dacă vreţi, argumentul cel mai convingător că pentru [illegible] la începutul se anunţă promiţător, că nu va trece mult vreme şi viaţa organizaţiei U.T.C. din secţia [illegible] va [illegible] [illegible] care în adunarea de alegeri au făcut ca bilanţul să nu fie la înălţimea exigenţei şi dorinţelor lor.

TRAIAN GÎNJU

Un tînăr a devenit utecist

Fiica lui Hans Vehter

Minerul Hans Vehter este ceea ce, de obicei, numim un tată fericit. Fata lui îi aduce mereu numai bucurii. Elevă în clasa a VIII-a la Şcoala generală nr. 14 din Oradea, Martha este cotată de către profesori şi colege printre premiante. De la începutul anului şi pînă acum, calificativele obţinute la învăţătură o situează în plutonul fruntaş. Fapt nu întîmplător, dacă reţinem că ea a absolvit clasa a VII-a cu media 9,66, că îi place să înveţe şi, în general, întotdeauna duce un lucru la bun sfîrşit. Pînă nu demult, de pildă, a fost comandanta detaşamentului de pionieri. Şi detaşamentul condus de ea a obţinut titlul mult rîvnit: „Detaşament fruntaş pe şcoală".

Pe minerul Vehter îl bucură, de asemenea, înclinaţia deosebită pe care fiica sa o are pentru desenul tehnic. Îşi aminteşte cu plăcere că ori de cîte ori Martha a participat la expoziţiile deschise de elevi în şcoală, lucrările sale au fost apreciate în unanimitate.

Dar minerul Vehter a avut recent şi un alt motiv de satisfacţie. Îşi aminteşte de el cu emoţie, cu mîndrie. Fiica lui a fost primită în rîndul membrilor Uniunii Tineretului Comunist. Acolo, la Muzeul „Ţării crişurilor", muzeu unde elevii Şcolii generale nr. 14 au depus peste 500 de ore muncă voluntar-patriotică, Martha Vehter a primit confirmarea mult dorită: calitatea de tînăr comunist.

G. G.

ACCENTE

ULTIMATUMUL

În lumea şcolii nu numai elevii dar şi educatorii sînt zilnic examinaţi, confruntaţi cu situaţii în care simţul onoarei, al demnităţii şi în special al echităţii îşi spun din plin cuvîntul. Sau nu şi-l spun. Pentru că există, din păcate, şi împrejurări cînd profesorul, şi nu doar el, nu se simte cîtuşi de puţin solidar cu elevul în faţa unor inechităţi, în faţa unor situaţii în care vorbele rămîn pentru mult timp complet rupte de fapte.

Iată un caz: elevii dintr-o clasă a unui liceu dintr-un orăşel au muncit astă vară timp de trei săptămîni într-o perioadă „cam incomodă" (coincidea cu concediile multora dintre părinţii noştri) — cum ne scriu ei — şi în condiţii destul de grele, de care însă nu s-au speriat cu atît mai mult cu cît au început lucrul — pe un şantier de construcţii — fără un elementar instructaj de protecţia muncii. Li s-a spus că, potrivit cu rezultatele muncii, vor primi sumele de bani corespunzătoare, aşa cum s-a procedat în general şi cum ştiau şi ei de la seria dinaintea lor care a primit acei bani. De atunci au trecut însă peste 100 de zile fără ca acest drept al lor şi nu doar promisiune să se fi respectat. Mult mai grav însă mi se pare faptul că niciunul dintre cei cărora elevii li s-au adresat cu acest „necaz" al lor n-a găsit ceva mai mult de făcut decît o simplă ridicare din umeri. Nici aceea solidar neputincioasă ci profund birocratică şi i-aş spune chiar inumană. „Dînsul (profesorul n.n.) ne-a spus că nu-l interesează nimic pentru că putea să fie cu noi şi omul de serviciu" spun elevii şi, mai departe, „ne-a spus că este foarte ocupat şi nu are timp de noi". Dar pentru cine trebuie să aibă timp un profesor?! Pe tovarăşul director, în schimb, nu-l interesează chestiunea pentru că „acţiunea a fost organizată de U.T.C." Ce se mai poate spune?! Că sînt inechităţi şi inechităţi, dar că de fapt pentru noi, onor direcţiunea şcolii, sînt importante şi chiar profitabile numai acele inechităţi în care e amestecat curatul obraz al domniei sale. Deci, e frumos, e moral să ne doară nedreptatea prin a cărei rezolvare ne putem noi afirma, bătîndu-ne eventual cu pumnul în piept tot de dragul afirmării noastre şi nicidecum pentru că ne apasă necazul altuia! În cazul de faţă, fiind vorba de o inechitate „pe linia U.T.C.-ului", pe noi nu ne interesează nimic! Tristă mentalitate, nu numai profund antipedagogică dar inumană şi, ca atare, greu de înţeles şi acceptat (las deocamdată la o parte ostilitatea — cum să-i zic altfel? — direcţiunii faţă de organizaţia U.T.C., deci propriu-zis faţă de elevi. Nu-i absurd?!). Aşadar, urmărindu-şi dreptatea de astă dată „pe linia U.T.C."-ului, elevii noştri s-au adresat cu nădejde unui activist cu muncă de răspundere în respectiva organizaţie locală. Ce credeţi că a făcut tovarăşul respectiv? A pus el mîna pe telefon să tragă la răspundere pe cei care i-au înşelat pe elevi? S-a bătut el pentru ca ei să nu aibă ocazia de a spune că sînt trataţi cu dulceaţa promisiunilor demagogice? Cu atît mai mult ar fi fost de aşteptat să intervină energic cu cît probabil acel tovarăş sau altul ca el a „rezolvat" într-un paragraf de raport înaintat superiorilor lui problema educaţiei patriotice a tinerilor, prin muncă şi pentru muncă! Nu s-a apropiat el, oare, pe hîrtie, de viaţa şi munca tinerilor, a uteciştilor? Cum să nu! Numai că singurul său mod de intervenţie pentru a rezolva problema uteciştilor a fost să dea, auziţi dumneavoastră, un „ultimatum" şcolii! Fireşte „ultimatumul" a expirat de mult, fără nici o urmare. Cu mentalitatea asta „ultimativă" în problemele tinerilor nu numai că nu vom ajunge acolo unde ni s-a cerut să ajungem dar mai provocăm şi oblonirea unor inimi şi minţi tinere. A „interveni" în problemele lor prin dezinteres — căci dezinteresul este o intervenţie nefastă, profund dăunătoare — sau printr-un interes de ordin ultimativ constituie un stil ce trebuie să dispară din munca tuturor acelora care au un rol în activitatea organizaţiei revoluţionare de tineret.

Alteori intervenţia aceasta pure să exprime un interes, în orice caz nu este dezinteresată: un director din Ploieşti în marele său interes pentru forma distractivă agreată în chip cu totul neaşteptat de elevii săi, dansul în şcoală, a decretat pe loc întreruperea balului sub motiv că banda de magnetofon emitea... „muzică burgheză"! Ca şi cînd, admiţînd această absurditate (nu, doamne fereşte, că n-ar exista şi muzică burgheză, ci doar faptul de a prinde aşa, din zbor, într-o secundă caracterul burghez al unor ritmuri înregistrate pe banda de magnetofon!) balul avea loc pe o planetă necunoscută şi nu în şcoala pe care o conduce şi o controlează în fiecare zi şi nu doar în seara cu pricina! Cum de s-a strecurat, mă întreb, între pereţii şcolii şi fără ştirea domniei sale acea „muzică burgheză", excelent pretext, în schimb, de a-şi afirma autoritatea?

În problemele tineretului, mari sau mici, mentalităţi şi atitudini cum sînt cele de mai sus nu sînt capabile de a rezolva cu adevărat ceva, ci numai de a crea ele, în schimb, noi şi nesfîrşite probleme. Lor trebuie să li se dea într-adevăr un „ultimatum".

C. STĂNESCU

ADUNAREA DE ALEGERI
în cîteva întrebări şi răspunsuri

Răspunde tovarăşul NICOLAE UNGUREANU,
prim adjunct al şefului secţiei organizatorice a C.C. al U.T.C.

1. În adunarea de alegeri se poate discuta şi proiectul programului trimestrial de activităţi?

2. Ce rol are delegatul care răspunde din partea organului U.T.C. superior de pregătirea şi desfăşurarea adunării sau conferinţei de dare de seamă şi alegeri?

3. Care sînt principalele probleme specifice, proprii, ce trebuie analizate în dările de seamă privind activitatea organelor şi organizaţiilor U.T.C. din agricultură?

1. În toate organizaţiile U.T.C. din şcoli, la adunarea de dare de seamă şi alegeri trebuie să se prezinte — în vederea discutării, completării cu propunerile rezultate din luările la cuvînt şi adoptării lor — atît proiectul programului de activităţi pentru întreg anul şcolar 1972—1973, cît şi proiectul programului de activităţi pentru trimestrul I al anului şcolar.

2. Controlează şi sprijină organul U.T.C., în alcătuirea din timp şi în condiţii corespunzătoare a dării de seamă şi a proiectului programului de activităţi cît şi în desfăşurarea întregii activităţi de organizaţie în perioada premergătoare şi imediat următoare adunării sau conferinţei de alegeri. Urmăreşte dacă au fost luate din timp măsurile politico-organizatorice pentru a asigura o bună pregătire şi desfăşurare a alegerilor. Participă la întreaga desfăşurare a adunării, avînd grijă să fie respectate întocmai Statutul U.T.C. şi Instrucţiunile Comitetului Central privind organizarea şi desfăşurarea adunărilor şi conferinţelor de dare de seamă şi alegeri în organizaţiile Uniunii Tineretului Comunist. Imediat după adunarea de alegeri, discută cu membrii noului organ ales principalele probleme la zi ale activităţii de organizaţie, în vederea preluării operative de către aceştia a conducerii treburilor acelei organizaţii. Totodată, va ajuta biroul sau Comitetul U.T.C. ales pentru definitivarea programului de activităţi în funcţie de problemele ridicate de participanţii la adunare. De asemenea, informează organul U.T.C. superior despre desfăşurarea adunării în vederea confirmării organelor nou alese.

3. După cum se ştie, adunările şi conferinţele de dare de seamă şi alegeri trebuie să constituie un prilej de analiză aprofundată, în spirit critic şi autocritic, asupra întregii activităţi desfăşurate de organele şi organizaţiile U.T.C., să contribuie la îmbunătăţirea conţinutului muncii de viitor, pentru formarea tinerilor în spirit militant, revoluţionar, pentru participarea lor activă la înfăptuirea politicii partidului. Dezbaterile care au loc cu acest prilej, ca şi măsurile care se stabilesc au rolul de a contribui la consolidarea politică şi organizatorică a fiecărui colectiv de utecişti, la creşterea capacităţii de mobilizare şi de acţiune a U.T.C., o dată cu dezvoltarea democraţiei şi disciplinei în rîndurile organizaţiei, a răspunderii fiecărui membru al U.T.C. faţă de îndeplinirea sarcinilor încredinţate.

Dările de seamă au menirea de a constitui o analiză cuprinzătoare asupra întregii activităţi, în spiritul sarcinilor anume ce revin organizaţiilor U.T.C. de la sate, pe baza documentelor Congresului al X-lea al P.C.R. şi ale Conferinţei Naţionale a partidului, precum şi din hotărîrile celui de al IX-lea Congres al organizaţiei noastre. În spiritul măsurilor adoptate la plenarele Comitetului Central al U.T.C. din 2—3 decembrie 1971 şi din 9 iunie 1972. Se vor analiza deci preocupările organelor şi organizaţiilor U.T.C. pentru activizarea tuturor uteciştilor din mediul sătesc, în vederea creşterii contribuţiei lor la înfăptuirea sarcinilor de dezvoltare a agriculturii şi de ridicare a vieţii satelor. Se vor face evaluări asupra muncii politico-educative desfăşurate pentru cunoaşterea şi aplicarea de către toţi tinerii a directivelor Congresului al X-lea al P.C.R. privind agricultura, a indicaţiilor cuprinse în cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la prima consfătuire pe ţară a secretarilor comitetelor de partid şi a preşedinţilor consiliilor populare comunale, în conformitate cu îndatoririle ce le revin şi din Legea cu privire la organizarea producţiei şi a muncii în agricultură. Un reper esenţial trebuie să-l constituie referirile la modul în care s-au îndeplinit propriile acţiuni iniţiate în fiecare organizaţie U.T.C. pe baza „Planului de măsuri privind întărirea muncii politico-educative a Uniunii Tineretului Comunist în rîndul tineretului sătesc, pentru mobilizarea acestuia la înfăptuirea politicii partidului de modernizare a agriculturii, de dezvoltare generală a vieţii satelor". Succint formulate, principalele probleme şi aspecte specifice activităţii organizaţiilor U.T.C. de la sate de avut în vedere la întocmirea dărilor de seamă ar fi următoarele: rolul activităţii de organizaţie şi adunărilor generale în dezbaterea sarcinilor ce revin fiecărui tînăr pentru îndeplinirea planurilor de producţie, în legătură cu participarea la muncă şi calitatea lucrărilor agricole; munca politică şi acţiunile organizatorice pentru explicarea acordului global în C.A.P.; generalizarea unor experienţe proprii ale organizaţiilor U.T.C. în sprijinul producţiei, în sectorul cerealelor şi plantelor tehnice, în legumicultură, viticultură şi pomicultură, în zootehnie, în domeniul mecanizării şi al investiţiilor; sprijinul nemijlocit pentru realizarea obiectivelor economice, social-gospodăreşti şi cultural-educative prevăzute în cadrul întrecerii dintre consiliile populare comunale; contribuţia la ridicarea nivelului de cunoştinţe profesionale şi de cultură generală ale tinerilor de la sate; activitatea reprezentanţilor organizaţiilor U.T.C. în Consiliile C.A.P., comitetele oamenilor muncii, din I.A.S. şi I.M.A., în consiliile populare.

În toate unităţile agricole este necesar să fie luate în dezbatere învăţămintele desprinse din acţiunea de sprijinire de către organizaţiile U.T.C. a campaniei agricole din toamna acestui an, să fie evidenţiaţi tinerii care au muncit bine şi criticaţi cei care nu şi-au făcut datoria în raport cu cerinţele impuse de condiţiile speciale pe care le-au avut de înfruntat în agricultură.

Un cămin al tineretului

(Urmare din pag. I)

recomandaţi şi după cum ne-am putut convinge şi singuri, dar care, nu se pot descurca singuri în noianul de probleme ale căminului tineretului. Aceste probleme, sigur dumnealui, sînt destule. Vom începe cu aspectul localului. De curînd, căminul a fost zugrăvit frumos. Pe scările interioare şi pe coridoare, datorită eforturilor zilnice ale îngrijitoarei Catalina Grigore, curăţenia, ordinea, bunul gust sînt evidente. Acelaşi lucru se poate spune şi despre camerele de la parter, unde locuiesc fetele. Sorodie Maria şi Elena Anghelescu [illegible] la Serviciul [illegible] al Grupului, care ocupă camera nr. 1, colega lor Maria Copoieru, de la camera 12, Aurora Răceanu, Iuliana Pîrjol şi Lucia Marinescu, locatare ale camerei 11, pot fi felicitate pentru gustul şi spiritul gospodăresc de care dau dovadă. Camerele lor amenajate cu minimum de investiţii dar cu maximum de imaginaţie, rivalizează ca aspect, cu acelea ale unor hoteluri de categoria I-a. Din păcate, acestea sînt singurele consemnări pozitive pe care le putem face în privinţa înfăţişării imobilului şi a camerelor. Ordinea şi curăţenia par să fie la căminul Grupului industrial de chimie din Rm. Vîlcea invers proporţionale cu înălţimea etajelor, ele estompîndu-se pe măsură ce urci la I, II sau III şi dispărînd aproape în întregime la etajul IV. Încercări timide de a înviora cumva aspectul camerelor am consemnat şi la nivelurile amintite. Unii tineri au expus pe pereţi tablouri sau fotografii color. Pavel Anghel de la camera 26 a confecţionat şi expus o frumoasă lampă electrică. Ştefan Rada şi Costică Anghelus au montat o draperie care a schimbat în bine aspectul camerei lor nr. 39. Dar acestea sînt aşa cum spuneam, doar tentative izolate de bună gospodărire. În rest, aspectul celor mai multe camere de la etajele superioare e dezolant. Recordul absolut în materie de dezordine şi lipsă de curăţenie — un record nefericit desigur — îl deţin camerele 30 şi 44, ai căror locatari se complac într-o atmosferă de-a dreptul sordidă: gunoi nestrîns cu săptămînile, praf, murdărie şi fum, ca să nu mai vorbim de borcanele slinoase, hîrtiile şi resturile de mîncare ce pot fi „admirate" în dulapurile din hol. Şi ca o ironie a soartei, pe uşa camerei 30 se află afişat la loc de cinste un meşteşugit grafic cu... ordinea celor care fac curăţenie zilnică! Cu asta locatarii respectivi — Nicolae Stamate şi Ion Pioscă se socotesc absolviţi de orice altă obligaţie. Starea grupurilor sanitare se prezintă aproape fără excepţie sub orice critică. Tencuiala şi vopseaua coşcovite pe alocuri căzute, oglinzile sparte şi deteriorate, duşurile într-o stare precară — iată ce am putut consemna cu regret pretutindeni. Postamentul de faianţă din baia parterului a fost tăiat [illegible] după cîte ne-a [illegible] zis de către fostul locatar Ion Călinescu cu prilejul unei agape).

O problemă încă nerezolvată e legată de asigurarea mesei de seară pentru acei locatari, destul de numeroşi, care urmează cursurile liceului seral. E drept că la fiecare etaj există cîte o bucătărie unde tinerii îşi pot pregăti cina. Dar numărul buteliilor de aragaz repartizate periodic căminului e insuficient. De aici — o serie de greutăţi. În trecut cantina Grupului şcolar de chimie oferea şi seraliştilor masa. Ulterior s-a renunţat, se pare că din cauza orei tîrzii la care se sfîrşeau cursurile. Astăzi fiecare se descurcă cum poate. În orele de aglomeraţie unii apelează la reşouri contravenind normelor P.C.I. şi întreţinînd pericolul izbucnirii unor incendii. Tinerii cu care am stat de vorbă ne-au sugerat însă o soluţie, transformarea unei bucătării pe etaj în sală de servit masa pentru seralişti, mîncarea urmînd să fie adusă aici de la cantina amintită care se află în apropiere. Dar cine să înfăptuiască această măsură dacă nu chiar tinerii?

Am lăsat intenţionat la urmă problemele legate de petrecerea timpului liber al tinerilor din cămin în această privinţă se face încă foarte puţin. A existat cîndva un club amenajat în camerele 22, 23. Acum e închis. Televizorul nu funcţionează de multă vreme. Singura posibilitate de distracţie la domiciliu e o masă de ping-pong montată într-o cameră de la parter. Dar cîţi tineri se pot distra aici?

Ar rămîne deci tot ideea clubului unde s-ar putea urmări emisiuni T.V., s-ar putea asigura audiţii muzicale (azi unii le organizează pe cont propriu în camere), s-ar putea desfăşura jocuri distractive etc.

— La club mai întotdeauna iese scandal, ne-a spus tovarăşul Vasile Bratu. Avem de toate: remy, şah, table, televizor, radio, dar unii tineri se comportă urît, deteriorează mobilierul, au ars perdeaua cu ţigara, strivesc chiştoacele pe unde nimeresc. Acum cel puţin e linişte.

Ciudată optică! Vasăzică tovarăşii din comitetul pe cămin, respectiv responsabilul clubului, îi condamnă pe toţi, în bloc, în numele celor cîtorva certaţi cu normele de comportare civilizată! De altfel, atitudinea conducerii comitetului faţă de cele cîteva elemente recalcitrante din cămin e mult prea blîndă. Tineri ca Ion Dobrescu, Fănică Popescu, Nicolae Stamate, recunoscuţi scandalagii cu abateri repetate, sînt încă toleraţi în cămin, în timp ce pentru alţii, care ar merita nu se găsesc locuri.

— Aici trebuie o mînă tare, ne-a declarat îngrijitoarea. Socotesc că mîna foarte capabilă şi datoare să pună la punct lucrurile în căminul Grupului industrial de chimie din Rm. Vîlcea e în primul rînd organizaţia U.T.C. care pe lîngă instaurarea unei atmosfere propice în cămin trebuie de asemenea să rezolve şi o serie de doleanţe fireşti ale tinerilor. Procurarea şi instalarea unei staţii proprii de radioficare (care bine folosită ar putea deveni şi un bun mijloc de educaţie) amenajarea unei camere unde locatarii să poată primi vizitele prietenilor şi cunoscuţilor etc.

Nu ne îndoim că rîndurile de faţă vor prilejui o analiză temeinică a stărilor de lucru din cămin şi că vor fi luate neîntîrziat măsurile ce se impun. Ne propunem de aceea să revenim în curînd printre eroii rîndurilor de faţă.

Cercetarea ştiinţifică universitară în slujba producţiei

Cercetarea ştiinţifică universitară este tot mai mult pusă în slujba producţiei, a modernizării şi perfecţionării industriei. În această suită de preocupări se înscrie şi activitatea studenţilor de la Institutul Politehnic din Bucureşti, care şi-au propus, între altele, proiectarea, în cadrul Întreprinderii de construcţii şi reparaţii echipamente de telecomunicaţii a unor dispozitive electronice. Menţionăm, de asemenea, că la Institutul de cercetări şi proiectări pentru autovehicule şi tractoare din Braşov funcţionează, începînd cu acest an de învăţămînt, o catedră specializată a Universităţii braşovene. Într-un alt centru de învăţămînt superior, la Iaşi, în cartierul Tudor Vladimirescu, se construieşte o microzonă industrială, unde studenţii vor putea efectua cercetări şi lucrări practice.

În aceeaşi ordine de idei, consemnăm că, la Craiova, au fost organizate, pentru studenţii facultăţii de electrotehnică, două laboratoare la Uzinele „Electroputere".

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREŢE, EDUCAŢIE, RĂSPUNDERI

HOŢII ELEGANŢI (II)

Noul Ostap Bender privi cu severitate în jur. Cele două fete: una mimînd surprindere, alta realmente speriată. Apoi străinul pe care îl numim A, el care deschisese uşa; amicul acestuia, B, lipsea. Mai era fireşte şi viitorul păgubaş. Falsul poliţist mai spuse o dată „Poliţia!" şi vîntură la iuţeală prin faţa tuturor ochilor o legitimaţie. (Era legitimaţia de la întreprinderea „Electroaparataj" pe care, la părăsirea serviciului nimeni nu i-o ceruse înapoi!).

Efectul a fost realizat. Neştiind o boabă româneşte păgubaşul se uită speriat la A... Acesta explică ceva cam în genul: Ne-am ars, cu ăştia nu te joci şi ne-a mai găsit şi cu astea două aici.

Adrian Nistor a urmat întocmai planul propus. De la păgubaş a luat pe lîngă paşaport, 860 dolari şi peste 100 de lire sterline. I-a luat de la mînă o brăţară de aur şi un inel masiv. În momentele de panică, pe cînd păgubaşul se îmbrăca în camera alăturată, el a încredinţat tot ce confiscase lui A. La rîndul său acesta a dat tinerelor buletinele de identitate, uneia brăţara de aur şi alteia inelul. „Căraţi-vă repede!" Apoi a dispărut şi el. Prin apropierea blocului îl aştepta B, prietenul cu care iniţiase lovitura. Nistor împreună cu cei doi amici ai săi l-au condus pe păgubaş undeva pe o stradă pustie şi l-au abandonat într-o curte. De-abia după o jumătate de oră acesta şi-a dat seama că acolo nu era sediul miliţiei şi a început el să-i caute. Ce să spunem despre păgubaş? Prostia omenească îmbracă uneori forme neaşteptate, în acelaşi timp se poate trage concluzia că el însuşi se simţea cu musca pe căciulă de vreme ce se resemnase atît de uşor. De altfel din declaraţia sa dată la miliţie în care spunea cum s-a hotărît să vină în Bucureşti, reiese că alături de A şi B mai era cineva, un al treilea personaj, care însă fusese arestat într-o capitală vecină pentru că avea paşaport fals. Asemenea împrejurare era de natură să zdruncine încrederea în A şi B şi să renunţe la prietenia acestora. Poate la rîndu-i aştepta să vină însă în Bucureşti pentru a se îmbogăţi şi el de pe urma cuiva. În sfîrşit, neexistînd nici o dovadă materială în acest sens el rămîne doar un păgubaş.

Şi acum cea de-a doua lovitură. La „Intercontinental" Nistor, falsul poliţist, nu i-a găsit pe cei doi, pentru a-şi primi partea. A şi B l-au păcălit şi pe complicele lor. S-au urcat urgent într-un taxi, au gonit pînă la Giurgiu şi au trecut iute frontiera în Bulgaria; de unde cine mai ştie către care altă capitală. Nistor n-a bănuit aşa ceva. Şi-a închipuit că noii lui prieteni s-au dus la Braşov — „aşa parcă îi auzisem vorbind" — şi s-a gîndit a doua zi să plece să-i caute. (Este fantastic cît de mult pot fi crezuţi nişte escroci de genul lui A şi B cînd apar la noi ca turişti străini!). Să plece la Braşov, bine, dar cu ce bani? Cei doi cu maşina îl presau şi ei. „Dă-ne ce ne-ai promis; îţi facem servicii pe gratis?!" Nistor a întîlnit-o tocmai atunci pe Stan Ioana. „Ce mai faci, nu vrei să mergem la Braşov? Am nişte prieteni străini acolo şi sînt plini de bani". „Ba merg, dar să-mi iau cîteva lucruri mai bune". Şi Stan Ioana a pus în valiza lui Nistor cîteva obiecte personale. Valiza a depus-o ea la garderoba „Ambasador"-ului, dar a ridicat-o Nistor. Acesta a tratat cu garderobiera: „Mă cunoşti nu, ştii că-i valiza mea, am mai lăsat-o aici de multe ori. Atunci de ce mai stai la îndoială?" Şi dus a fost. A vîndut o rochie de jerse unui recepţioner de la alt hotel. Relaţii!

Între timp lucrătorii din sectorul I al miliţiei porniseră pe urma faptelor dar indiciile erau prea puţine. Reclamînd, păgubaşul i-a dus la gazdă dar aceasta n-a putut oferi prea mult sprijin. Ea „uitase" să-şi anunţe la miliţie oaspeţii iar despre cele două tinere n-a putut spune mai nimic fiindcă — după propria declaraţie — în aceea zi mai veniseră în cursul dimineţii două fete în apartamentul ei. „Să fi fost tot alea de seara, sau altele? Nu ştiu, credeţi-mă. Eu am plecat de acasă şi n-am văzut nimic". (Să mai notăm că gazda a permis de dragul banilor ca locuinţa sa să se transfere într-un fel de lupanar în care, dacă se petrec lucruri străine moralei vieţii noastre de zi cu zi, pe ea n-o interesează, se duce să doarmă la o vecină).

Totuşi, lucrătorii de miliţie pe baza portretului vorbit, folosind numeroase mijloace de investigaţie au reuşit să o găsească pe Elena A. La ea acasă, inelul. Pe Alexiu n-au mai căutat-o; între timp o altă secţie de miliţie care o urmărea pentru trafic de valută şi speculă, o arestase. S-a aflat şi de plecarea precipitată a celor doi străini şi bănuindu-se că Nistor nu şi-a primit partea, inelul i-a fost lăsat în continuare Elenei A. ca momeală. Într-adevăr, Adrian Nistor, zis Nino, zis Georgio zis... a avut din nou inspiraţia s-o facă pe poliţistul înainte de a pleca la Braşov. Şi iată-l la Elena A. acasă. „Ştii dragă, noi ţi-am dat atunci inelul aşa ca să-l derutăm pe străin, dar acum ne trebuie pentru anchetă". „Care anchetă?" — l-a întrebat un ofiţer de miliţie care a pătruns în acel moment pe uşă.

A urmat procesul. Adrian Nistor, Maria Alexiu au fost condamnaţi la închisoare. Au fost condamnaţi în lipsă şi cei doi falsi turişti. În afara acestor doi străini, toţi ceilalţi, au fost în lanţ păcăliţi — mirajul banului nemuncit spărgîndu-se ca un simplu balon de săpun. De data aceasta DOAR hoţii au rămas păcăliţi fiindcă altfel, Alexiu avea antecedente iar Nistor deşi nu trecuse prin sălile tribunalului era oricum foarte aproape de ele. Valiza aceea a lui, pe care o cunoşteau garderobierele hotelurilor din centru, nu era oare mijlocul prin care camufla, de pildă, specula cu obiecte de la turişti? Căci doar un nebun ar umbla după el cu o valiză cînd nu pleacă nicăieri.

VICTOR CONSTANTINESCU

În laboratorul de chimie al Liceului „Eftimie Murgu" din Timişoara

Foto: EM. TÂNJALĂ

Constructorii își propun — constructorii acționează

NOILE OBIECTIVE SĂ PRODUCĂ LA TERMEN

PE ȘANTIERUL COMPLEXULUI INTERCOOPERATIST CEFA

La intrarea în comuna Cefa, o construcție impunătoare îți atrage atenția. Este clădirea complexului intercooperatist de creștere și îngrășare a porcilor. Aici, la 1 ianuarie 1973 — termenul de dare în funcțiune — va trebui să existe 16 mii de porcine.

Pînă la ora actuală — ne spune tehnicianul principal Alexandru Morgozan — am predat „la cheie" cele 4 hale, apoi filtrul sanitar, magazia de furaje, stația de pompe, puț forat și zona interioară de drumuri asfaltate. Pentru 1 decembrie a.c. sînt planificate pentru recepție și celelalte 3 hale. Deci un avans de o lună de zile.

La baza acestor rezultate stă o temeinică organizare a muncii pe șantier, a fiecărui loc de muncă. Tinerii muncesc cu mult elan, au inițiativa la multe puncte de lucru. Alexandru Ieș, Viorel Zaha, Alexandru Babău și Alexandru Bologh sînt cîțiva tineri din echipa de zidari care prin felul cum au știut să-și organizeze munca și să folosească materialele de construcții, au realizat economii la ciment și cărămidă în valoare de 36 mii lei. O echipă de tineri dulgheri avînd ca șef de echipă pe utecistul Vasile Popuș au hotărît ca în fiecare zi să lucreze în plus cîte două ore, avînd lucrarea în acord global. Astfel au reușit să termine obiectivul avut în lucru cu două luni mai devreme.

Și organizația U.T.C. își face datoria

Prin inovația lor, cofrajul de tip „pahar", tinerii Vasile Kun, Ladislau Maior, Attila Holsz au făcut economii de 3 m³ scîndură la castelul de apă H-34.

O inițiativă asemănătoare a apărut și la acoperirea halelor. În ajutorul tinerilor care lucrează aici a venit maistrul Ion Sălejeanu, care prin inovația aplicată a adus economii lunare în valoare de 15 mii lei. Inovația constă în aplicarea pe un tractor U-650 a unui grafier care încarcă, descarcă, propria remorcă, în plus, montînd și plăcile de azbociment. Astfel s-a renunțat la folosirea a două macarale și la o echipă de muncitori, aducînd economiile amintite.

— Am ajuns ca la 1 decembrie a.c. să încheiem toate lucrările contractate datorită în primul rînd inițiativei luate de organizația U.T.C., de a se lucra la fiecare punct de lucru cîte o oră în plus. Cu toate obstacolele puse de această toamnă capricioasă, tinerii și-au respectat angajamentele — ne spunea tovarășul Ștefan Fazecaș, locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. de șantier.

— Construcția acestui obiectiv a intrat în faza finală — ne relatează inginerul Nicolae Ignățel, directorul complexului. Sînt convins că prin felul cum lucrează tinerii, acest obiectiv era și el acum gata pentru recepție. Nu s-a întîmplat așa din vina I.S.P.A.-ului București care a întîrziat un an de zile cu realizarea proiectului și documentației... Abia după ce am făcut vreo cinci drumuri la București, și cu intervenția ministerului am reușit să primim documentația, dar timpul de un an a trecut. Urmează ca acest pavilion sanitar să fie construit în primul trimestru al anului 1973. Totuși, noi am populat pînă acum complexul cu 1 236 capete scrofițe, unele din ele fiind gestante. Am început ciclul normal de creștere și îngrășare a porcinelor. Dorim ca în cel mai scurt timp să ajungem la cifra planificată, adică 16 mii capete.

OVIDIU MARIAN

PE ȘANTIERUL FABRICII DE P.A.L. COVASNA

Zorile și înserarea îi găsesc pe șantier

— Ce lucrări veți executa la iarnă, pe zăpadă și timp friguros, și în ce ritm?

— Printre altele continuăm montarea prefabricatelor — ne răspunde tovarășul Mircea Cernat, șeful lotului care construiește **Fabrica de P.A.L. din Covasna** — bineînțeles, în același ritm, adică 5—10 stîlpi pe zi.

Exact peste un an, adică în trimestrul IV 1973, industria județului Covasna se va îmbogăți cu o nouă unitate reprezentativă — Fabrica de plăci aglomerate, care va valorifica bogata materie primă furnizată de Combinatul pentru exploatarea și industrializarea lemnului din Tg. Secuiesc. Deși, din motive justificate, lucrarea a început cu multă întîrziere, prin măsuri de organizare bine gîndite, prin folosirea intensivă a utilajelor și a timpului de lucru, astăzi, în pragul iernii, toate lucrările au fost aduse în grafic, toate pregătirile pentru iarnă încheiate.

— Am aplicat programul de muncă din agricultură, ne spune șeful echipei de dulgheri, tovarășul I. Drăgan, adică venim pe șantier dimineața în zori și plecăm seara tîrziu. Tinerii constructori, căci cei mai mulți sînt tineri, au înțeles că cu cît avansăm mai mult în aceste zile frumoase, cu atît mai ușor ne va fi la iarnă.

După discuțiile cu constructorii, după ce-i surprinzi în eforturile lor maxime pe șantier și după ce confrunți stadiile fizice ale lucrărilor cu prevederile din graficul desfășurat, asigurările date de șeful lotului privind ritmul de lucru pe timpul iernii, devin cu adevărat certitudini. Însăși prioritatea lucrărilor este grăitoare. Se sapă ultimele fundații, aproape două treimi din hala principală este pregătită pentru condițiile lunilor friguroase.

— Iată acum — adaugă șeful lotului — am trecut la închiderea spațiilor de pregătire a betoanelor, care vor fi bine încălzite și permițînd o producție la capacitatea maximă. Locurile de turnare, de asemenea, vor fi închise, astfel că oricît de vitregă ar fi iarna, noi nu vom pierde nici un ceas de muncă. Prin acest ritm constructorii noștri își respectă de fapt un angajament și anume acela de a pune fabrica în funcțiune înainte de termenul planificat.

Merită de asemenea notată încă o valoroasă inițiativă a conducerii șantierului de construcții industriale și montaj Brașov. Din fondurile de organizare se construiește o cantină de capacitate corespunzătoare, care după retragerea constructorilor va rămîne la dispoziția muncitorilor fabricii. Se realizează pe această cale economii în valoare de cîteva sute de mii de lei.

— Pînă peste o lună, cantina va fi gata, ne asigură inginerul Cernat, constructorii vor servi mese calde pe tot timpul iernii.

E și aceasta o condiție pentru menținerea unui ritm înalt de lucru pe șantier, în lunile friguroase.

ROMULUS LAL

PE ȘANTIERUL FABRICII DE APARATAJ ELECTRIC DE BORD DIN SF. GHEORGHE

Cîte roabe ar putea suplini un buldozer ?

E greu de crezut și totuși adevărat. De-abia o mie de roabe, împinse de tot atîția oameni, ar putea suplini, cu rezultate relativ egale, un buldozer de mare capacitate. Dar conducerea șantierului Fabricii de aparataj electric de bord din Sf. Gheorghe nu crede în acest calcul. Dimpotrivă, consideră că sînt suficiente 3—4 roabe ca să facă față transportului de pămînt, atunci cînd un buldozer se defectează și stă de pomană zile întregi. Pe de-o parte, are și conducerea șantierului dreptate. Chiar dacă ar avea mai multe roabe, de unde atîția oameni ca să le încarce și să le împingă? Aceasta fiind dilema, lucrurile sînt lăsate așa cum sînt. Buldozerul staționează defect și mecanicii de la Brașov care trebuie să-l repare, întîrzie de cîteva zile iar constructorii, deși stau pe șantier de dimineața pînă seara, lucrează cu un randament mult diminuat.

— Ce restanțe aveți față de grafic?

— Vreo două săptămîni — apreciază tovarășul Cornel Căudea, inginerul șef al Șantierului de construcții industriale și montaj din Brașov — pe care sperăm să le recuperăm în cel mai scurt timp.

Și aici lucrarea a fost începută cu întîrziere, ploile au provocat și aici multe necazuri dar toate greutățile ar fi putut fi depășite dacă s-ar fi insistat mai mult pe organizarea activității, pe folosirea mai deplină a utilajelor. Pentru că exemplul de la care am pornit în această relatare nu este izolat. Tovarășul inginer Carol Vass, directorul fabricii — ca beneficiar — ne informează că aproape zilnic există utilaje care nu lucrează.

În același timp, constructorii reclamă lipsa altora.

— Ne mai sînt necesare vreo 10 autobasculante — spune tovarășul Paul [illegible] — șeful de lot, pentru a recupera restanțele.

— Cine trebuie să vi le dea?

— Vedeți, aici e buba. Întreprinderea noastră din Brașov nu are voie să ne trimită mașini decît cu autorizația Întreprinderii de transporturi auto Covasna. Dar I.T.A. refuză eliberarea autorizațiilor, spunînd că ne dă ei mașini. Noi nu avem nimic împotrivă, mașini să fie, nu ne interesează cui aparțin, dar de vreo două luni I.T.A. ne ține în așteptare. Cînd s-a trecut peste aceste restricții și am adus pe șantier șoferi întreprinderii noastre, ei au fost amendați cu sume substanțiale.

Pentru la iarnă, constructorii acestei fabrici au prevăzut printre alte lucrări, nivelarea halei și umplerea ei cu pămînt pînă la cota zero. Sînt necesari să se introducă și compacteze peste 20 000 metri cubi de umpluturi. Un volum atît de mare încît și conducerea I.T.A. a județului Covasna, și conducerea Întreprinderii de construcții care execută lucrarea de la Sf. Gheorghe, știu că nu poate fi realizat cu... roabele.

ADINA VELEA

Tinerii Botocan Nicolae, montor turbine și Cimpoeru Gheorghe, electrician, sînt printre fruntașii constructori ai centralei subterane de la Ciunget

Foto: PAVEL TĂNJALĂ

AVUTUL STATULUI - AVUTUL NOSTRU !

TINERE, CUM ÎL GOSPODĂREȘTI ?

O hotărîre gospodărească a tinerilor de pe șantierul blocului 34 — Colentina: iluminarea locurilor de muncă prin cabluri electrice, recuperate

Pe adresa edililor din Sinaia: CUM SE ALEGE PRAFUL...

Foto: GH. CUCU

INIȚIATIVE, SOLUȚII, PREOCUPĂRI

Un apartament din 20 — tencuit cu material economisit

Într-o seară, la încheierea unei zile de muncă, tînărul Vasile Gurzu, șeful unei brigăzi de zidari de pe șantierul 2 al Trustului de construcții din Galați, s-a adresat celor 25 de tineri zidari pe care îi conducea cu o întrebare: **„Nu, băieți, putem noi să tencuim un apartament din 20 cu materiale economisite din celelalte apartamente?"** Întrebarea a surprins la început. A doua zi însă cei 25 de tineri zidari au răspuns șefului de brigadă:

— Se poate, dar nu va fi ușor. Ne luăm o mare răspundere, dar este de datoria noastră ca uteciști și comuniști să facem tot ce se poate, să acționăm hotărît.

Așa a început să prindă viață inițiativa lui Vasile Gurzu. Brigada lui lucra atunci la blocul V 2 din cartierul Dunărea. Tinerii zidari au început cu buna gospodărire a materialelor, dar nu s-au oprit aici ci au trecut la stabilirea exactă a ceea ce primesc față de ceea ce ar trebui să primească pentru ca răspunderile să fie și ele precise. **Cînd de la stația de mortar a venit o mașină care a adus mai puțin mortar decît se prevedea pe avizul de expediție a fost trimis înapoi.**

— Am procedat în acest fel, ne spune Vasile Gurzu, pentru a stimula și la cei de la stația de mortar spiritul de economie, pentru a anula anumite surse de risipă.

Concomitent s-a trecut la primirea cu proces verbal a diafragmelor de beton. Adică, după turnarea betonului și decofrare, tinerii zidari din brigada lui Vasile Gurzu au venit și au verificat verticalitatea lucrării. Numai în cazul că aceasta corespundea normelor prevăzute ei se apucau de lucru. Dacă nu, îi invitau pe cei care au turnat betonul să rectifice, nu să consume ei zidarii mai mult mortar pentru a executa verticalitatea necesară.

— Am avut multe discuții la început, ne spune Vasile Gurzu. **Exigența noastră a dat însă roade.** Turnările de beton sînt executate acum mai bine, iar noi nu mai consumăm mortar și manoperă în plus.

O altă sursă de economii: **întărirea disciplinei în cadrul brigăzii.** La prima vedere această sursă nu pare este vizibilă. Dar asta numai la prima vedere. „Dacă eu trebuie să finisez astăzi, se explică Vasile Gurzu, și cineva din brigadă lipsește nemotivat, apoi mîine, cînd vine el, trebuie să dea vinciul (ultimul strat de mortar) mai gros pentru a putea începe lucrul. De aceea, am insistat pe înlăturarea completă a absențelor nemotivate. Și am reușit".

Inițiativa a început să dea roade. **La blocul V 2 brigada lui Vasile Gurzu a economisit 27 m.c. de mortar. Blocul are 40 de apartamente și din cei 27 metri cubi de mortar economisit se pot tencui 2 apartamente și mai rămîne ceva.** Așa s-a demonstrat practic, pe viu, că mortarul poate fi economisit și aici la Trustul de construcții din Galați. Și fiindcă inițiativa a dat roade bune ea a fost preluată în luna următoare și de alte brigăzi: de cele conduse de Oprișan Simca, Eugen Balint, Solomon Lupu și Ion Broască. În felul acesta, de la declanșarea acestei inițiative, numai la șantierul 2 s-au economisit 651 metri cubi de mortar.

— Prin această inițiativă, ne spune tovarășul Callistru, inginer șef al șantierului 2, s-a introdus un control riguros al consumului de mortar pe întregul șantier. Apoi a fost extins la betoane așa încît și la acest capitol am înregistrat importante economii: nu mai puțin de **140 m.c. beton.**

ION CHIRIC

VERIFICAȚI !

Nu cumva și robinetul dv. alimentează rîul risipei ?

1 000 000 de m.c. pe zi. Aceasta este cifra care arată consumul de apă potabilă în București. O asemenea cifră este de natură să sugereze creșterea spectaculoasă a nevoii de apă, urmare firească a creșterii consumului — atît individual cît și industrial.

Noile obiective industriale, cele peste 20 000 de apartamente date anual în folosință, sînt cauze reale ale creșterii necesarului zilnic de apă **de la 340 000 m.c. în 1960 la 1 000 000 m.c. în 1972.** Este clar deci că apa a devenit o condiție sine qua non a dezvoltării economice. Dar, în afară de aceste cauze reale după cum am mai spus există din păcate și altele, care duc la o risipă inutilă de apă, cu urmări păgubitoare pentru economia națională. Din discuțiile avute cu conducerea **Întreprinderii pentru Canal și Apă București** am reținut că pierderile normale de apă pe conducte ajung la maximum 10 la sută în timp ce **pierderile în apartamente și instalații interioare sînt de 18 la sută.** Acest lucru nu are decît o singură explicație. Un robinet care curge sau o garnitură defectă sînt privite de multe ori cu o nejustificată indiferență, cu o condamnabilă nepăsare. Și totuși nu se exagerează cu nimic atunci cînd se susține că acestea sînt cauzele pentru care pierderile de apă în apartamente sînt aproape duble față de cea ce se pierde de-a lungul celor 2 000 km. de conducte, unele cu o vechime de peste 80 de ani.

Un calcul simplu ne arată că o **instalație sanitară defectă care pierde 0,03 litri pe secundă (pierderea medie prin picurare), duce la o risipă de 80 de m.c. de apă pe lună, în timp ce norma medie de consum pentru o persoană este de 6 m.c.** Și aceasta pentru o singură instalație care picură! Vă lăsăm pe dumneavoastră să vă închipuiți la ce cifră se ajunge, ținînd cont că **din 72 000 de apartamente, 50 000 au fost găsite cu defecțiuni la instalația de apă,** dintre care 6 000 cu defecțiuni grave. Doar așa se poate explica faptul că numai cu pierderile nejustificate de apă din București s-ar putea satisface necesarul a patru orașe ca Baia Mare.

VLAD CHIRILEANU

INOVATOR — DE 12 ORI

În primăvara lui 1960, tînărul lăcătuș mecanic Nicolae Negrilă se angaja la Uzina „Electroputere" din Craiova. Nimeni nu bănuia atunci că în cei 12 ani care vor urma, el va fi autorul a nu mai puțin de 12 inovații, a căror eficiență economică cumulată depășește suma de un milion lei. Așadar, un palmares bogat, o carte de vizită mai mult decît onorabilă.

— În 1965, de pildă, în mai, am pus la punct și predat la cabinetul tehnic modificarea tehnologiei de fabricație a trei repere de la cutia de acumulatori, mi se destăinuie el; în noiembrie am conceput un dispozitiv de burghiat suporții contactori. În 1967, de asemenea, am semnat alte două inovații.

— Care este inovația care v-a adus cele mai mari satisfacții?

— Ultima, respectiv schimbarea tehnologiei de execuție la capacul jaluzelelor de la locomotiva Diessel electrică de 200 c.p., pentru că aplicarea ei se materializează într-o eficiență economică superioară tuturor celorlalte, aproape 250 000 lei și pentru că înlocuiește tabla de aluminiu — metal și dificitar și scump — cu tablă de oțel.

În 1960, Nicolae Negrilă era lăcătuș mecanic. În 1967, absolvent al liceului seral. În 1972, diplomat în științe economice, specialitatea economia industriei. Un drum greu de străbătut, o evoluție care i-a cerut multe strădanii, multe renunțări. Dar a vrut cu tot dinadinsul, a ținut cu orice preț să-și completeze cunoștințele, să-și lărgească orizontul. A fost și este în continuare un „muncitor". Un om pentru care munca, inovația reprezintă rațiuni superioare de a fi, unicele modalități de afirmare.

GH. GHIDRIGAN

O PRACTICĂ PĂGUBITOARE

UNII RISIPESC, ALȚII ECONOMISESC ȘI LUCRURILE SE „ARANJEAZĂ"

Trec un minut, două, 10, uneori chiar mai mult motorul trage dar mașina stă pe loc. În sfîrșit, bariera se ridică... Șoferul parchează autocamionul pe un drum lăturalnic, dar uită și de această dată să oprească motorul, odihnindu-se mai bine de o jumătate de oră. Ridicîndu-se, privește la rezervor, constată că benzina s-a împuținat, dar nu-și face probleme: îl va umple din nou și va porni la drum.

— Fenomenele pe care le-ați descris, ne-a declarat Lazăr Magda, ajunct al șefului autobazei I.T.A. Deva, sînt frecvente mai ales în rîndul șoferilor tineri. Alături de alte cauze ele conduc la depășirea consumurilor planificate de carburanți. În cele 10 luni din acest an la autobaza noastră normele de consum au fost depășite cu 12 000 l benzină și 1 000 l ulei.

Depășirea este pusă în relație directă cu slaba pregătire profesională și lipsa de experiență a majorității șoferilor. Mai bine de trei sferturi (circa 300) din totalul tinerilor care își desfășoară activitatea la autobază au o vechime în meserie foarte redusă: de nici 2 ani. În același timp, ei au venit din școală foarte slab pregătiți. Oamenii cu vechi state de serviciu la autobază, tinerii șoferi înșiși, sînt de părere că meseria de conducător auto nu mai poate fi însușită în 6 luni cîte sînt prevăzute în prezent, ci e necesar frecventarea unei școli profesionale la care tinerii să învețe concomitent și meseria de mecanic auto. Iată o propunere care merită a fi studiată. Pentru că, realmente, insuficienta pregătire profesională a șoferilor duce la apariția unor consumuri exagerate. Ca și indisciplina de altfel. Șeful serviciului personal ne-a informat că în acest an au fost aplicate șoferilor 183 de sancțiuni. Dintre acestea o mare parte au fost date pentru efectuarea de curse clandestine. Printre tinerii sancționați se numără Traian Borteș, Gheorghe Stoica, Petru Boti, Aliosa Șindea și alții care și-au făcut un obicei din a efectua diverse drumuri nepermise obținînd foloase personale. O dată cu aceasta au consumat însă din cota întreprinderii o mare cantitate de benzină. Există însă și acte de indisciplină care rămîn nesancționate. Un șofer nu-și nominalizează întotdeauna traseele reale parcurse ceea ce provoacă personalului operativ serioase defecțiuni în încadrarea corectă a foilor. În sfîrșit, mai trebuie amintite și tranzacțiile ilicite de benzină între șoferi. Conducătorii auto realizează economii. Autobaza profită însă prea puțin de ele pentru că șoferul respectiv preferă să dea surplusul celor care s-au încadrat în consumurile stabilite sau să-l valorifice pe „piața" particulară. Așa se explică de ce la decadă apar foarte mulți șoferi tineri care nu se încadrează în consum pentru ca la sfîrșitul lunii numărul lor să se ridice brusc. Iată doar cîteva din cauzele care au condus la depășirea consumurilor de carburanți la autobaza I.T.A. Deva. Ele sînt cunoscute de către Viorel Crișan, secretarul comitetului U.T.C. Din păcate, însă, numai atît se poate spune. Organizația U.T.C. nu a întreprins nimic pentru a le lichida. Nu negăm că ea uneori întîmpină unele dificultăți (răspîndirea pe o mare arie geografică a șoferilor, fluctuația în rîndul acestora, imposibilitatea de a-i supraveghea permanent), dar a dezarmat prea repede în fața lor, deși însăși Viorel Crișan recunoaște că posibilități de a întări disciplina și a ridica pregătirea profesională a tinerilor șoferi există.

AL. BĂLGRĂDEAN

ELABORAREA ȘI ADOPTAREA DECIZIILOR

Adesea, în activitatea curentă, unele cadre de conducere, puse în fața necesității de a lua o decizie, sînt tentate să ia mai întîi decizia și apoi să o „fundamenteze". Este o manifestare tipică de subiectivism și voluntarism.

În procesul elaborării și adoptării deciziilor, abordarea logică pe etape este singura modalitate științifică, întrucît dă posibilitatea formării unui punct de vedere fundamental, care să țină seama de toate datele problemei, să evite superficialitatea și subiectivismul.

Principalele etape ale procesului decizional pot fi considerate următoarele: precizarea obiectivului (problemei), culegerea și selectarea informațiilor, analiza informațiilor, elaborarea variantelor de soluții; analiza variantelor și opțiunea, stabilirea modalităților de informare și control, comunicarea și trecerea la acțiune.

Se spune adesea că o problemă bine pusă este pe jumătate rezolvată. Și, într-adevăr, de multe ori este mai dificil de a găsi întrebarea corectă, decît răspunsul exact. Un răspuns bun la o întrebare greșită este un lucru inutil, dacă nu primejdios. Atenția conducerii trebuie canalizată spre cunoașterea problemelor reale și esențiale. Or, în practică, elementele care par la prima vedere să constituie fondul problemei nu sînt întotdeauna factorii decisivi. Aparențele pot fi cel mult simple indicii; ele pot înșela. Acest lucru se explică prin aceea că esența fenomenelor sociale și politice nu apare întotdeauna la suprafață. Luarea deciziei trebuie deci să ducă la găsirea adevăratei probleme și definirea ei.

În procesul luării deciziei, un conducător trebuie să intre în posesia unei cantități suficiente și corecte de informații provenite din toate sursele implicate în acțiunea ce se declanșează. În legătură cu aceasta se face o diferențiere între informații pertinente (sau relevante) și informații nepertinente (nerelevante).

Cele din prima categorie sînt informații care se referă direct la obiect (problema deciziei, avînd importanță pentru analiză și elaborarea de soluții). Dimpotrivă, prin informații nepertinente (nerelevante) se înțelege o asemenea informație care nu are legătură cu tema deciziei (chiar dacă uneori se pare că are) și nu numai că nu ajută la elaborarea unor variante apropiate de optim, dar chiar împiedică acest lucru.

Analiza informațiilor. După adunarea tuturor datelor necesare, cel care elaborează decizii începe analiza și sinteza informațiilor, adică extragerea ipotezelor logice dintr-un volum de date cunoscute. Cu alte cuvinte, din aranjarea logică se creează o imagine a întregii situații, care apoi se utilizează la adaptarea unei decizii. Această capacitate de a sintetiza, precum și abilitatea de a formula cît mai exact întrebarea la care decizia trebuie să răspundă condiționează într-o mare măsură calitatea acesteia.

În general, se consideră că succesul unui proces de sinteză a informațiilor este asigurat dacă intervin în acest proces simultan, următorii factori: o cunoaștere cît mai detaliată a sectorului analizat; cunoașterea cît mai completă a condițiilor politice, sociale și economice prezente și de perspectivă; abilitatea de a evidenția acele informații care pot reda o imagine cît mai echilibrată a problemei care se cere rezolvată; o imaginație creativă.

CATEDRA: ȘTIINȚA CONDUCERII SOCIETĂȚII

Elaborarea variantelor de soluție și alegerea variantei optime. Momentul opțiunilor este momentul hotărîrilor în elaborarea deciziilor; în cazul alternativelor opțiunea se confundă cu însăși decizia. Examinarea atentă, evaluarea fiecărei variante de soluție și compararea consecințelor lor constituie momentul esențial al actului de decizie. Aceasta este o activitate rațională care se pretează cel mai bine la o tratare logică și sistematică, cercetarea operațională fiind instrumentul cel mai prețios în această privință.

Printre aspectele calitative, în care judecata logică a conducătorului este esențială, pot fi luate în considerare următoarele elemente, care permit o selecționare a celei mai bune soluții: raportul dintre eforturi și rezultate; factorul timp; riscul implicit; resursele disponibile.

Analiza variantelor de soluții avînd ca scop opțiunea, presupune înainte de toate întocmirea unei liste cuprinzînd cît mai multe variante posibile de acțiune (de reținut că chiar și în cazurile cele mai simple aparența existenței unei singure soluții este înșelătoare, întrucît fie și într-un astfel de caz limită, există totuși o alternativă: a acționa, respectiv a interveni în evoluția variabilelor de stare prin intermediul variabilelor decizionale sau a lăsa ca evenimentele să se desfășoare fără vreo intervenție).

Întrucît alegerea unei căi posibile de evoluție este o problemă de apreciere (valorizare) opțiunea în cazul deciziilor politice, ce interesează sistemele globale, nu poate ignora evoluția valorilor. Opțiunea implică o orientare în universul valorilor, el însuși condiționat și supus modificărilor de evoluția structurilor economice, politice, culturale. În acest context se impune atenției funcția normativă a idealului comunist, a cărui luare în considerare constituie, în condițiile socialismului, o dimensiune definitorie a momentului oricăror opțiuni ce vizează dezvoltarea socială în perspectivă, apropierea treptată de realizarea celei mai echitabile și umanitare societăți — societatea comunistă. În funcție de gradul de exactitate cu care sînt cunoscute efectele deciziei, rolul intuiției în abordarea opțiunilor poate fi mai mare sau mai mic. Prezența intuiției în procesul de decizie nu trebuie considerată ca incompatibilă cu caracterul științific al conducerii. Uzînd de aportul științelor în pregătirea, elaborarea și adoptarea deciziei, însăși intuiția factorului de conducere dobîndește un caracter rațional.

Comunicarea deciziei și trecerea la acțiune. Pentru a lua decizii bune — acesta fiind elementul cel mai important — trebuie să existe un sistem eficient de comunicații. Pentru aceasta trebuie să se înțeleagă însușirea de către un conducător a următoarelor: însușirea de a asculta, pentru a culege informațiile necesare; însușirea de a duce tratative în cadrul conflictului de interese; însușirea de a delega, adică de a accepta ca unele decizii să fie luate de alte persoane mai calificate în acest scop.

Aceste măsuri pregătitoare care se referă la comportament pot să necesite o perioadă de timp mai mare pentru pregătirea conducătorilor. Decizia dă naștere deci la acțiune. Dacă aplicarea ei necesită angrenarea mai multor persoane, acestea trebuie „motivate" pentru a o înțelege și executa în mod exemplar. În același timp, controlul înfăptuirii ei va fi la fel de necesar, atît pentru obținerea rezultatelor scontate, cît și pentru dobîndirea unor informații utile pentru deciziile viitoare. Motivarea persoanelor care transpun în viață decizia este o chestiune psihologică. În această privință un rol important îl are consultarea unui număr important de oameni în fazele pregătirii, în special în faza de expunere a diferitelor soluții posibile. Aceștia pot ameliora, prin observațiile și propunerile lor, calitatea deciziei finale, relevînd aspecte pe care conducătorul respectiv le-ar putea neglija sau pot semnala în timp resurse care n-au fost luate în considerare.

ION TOMESCU
Director al Centrului de pregătire a specialiștilor din economie și administrație de stat (C.E.P.E.C.A.)

(Urmare din pag. 1)

VIAȚA MODELELOR

culative, Iorga îl avea înainte pe eruditul Hasdeu, consimțind să-l continue la alte dimensiuni. Fiecare dintre cei amintiți preluau un model în idealitatea lui necesar pentru a lucra la modelul lor propriu.

Viața modelelor e scurtă. Ea influențează vîrsta marilor ambiții adolescentine, depășite în stadiul personalității mature. Cu toate acestea, se discută deseori problema celor care pot influența binefăcător formarea unei generații. Se discută problema unor școli și curente literare sau filozofice, a unor personalități distincte, în stare să călăuzească pasiunile studiului și cercetării. Nevoia lor e resimțită, dacă ne gîndim la școala critică a unui Maiorescu, la școala sociologică a unui D. Gusti, la direcția literară a Sburătorului, la școala istorică a unui Pârvan și Iorga. Se discută însă mai puțin modelele mai noi, acelea colective, cu întreaga lor semnificație pentru individ.

Coeziunea unei națiuni stă în acest model colectiv, în ceea ce astăzi numim unitatea moral-politică a întregului popor. Ea înseamnă destin colectiv preluat de fiecare în parte și transpus în acțiuni de moment sau de durată, care devin și ele modele. Asemenea acțiuni călăuzesc cu putere de model, fie că ne referim la apărarea bunurilor unui întreg popor, la mobilizarea conștientă a forțelor lui, la ridicarea unei societăți umane superioare sau la grija pentru fiecare produs de pe parcela recoltată. Pretutindeni avem modelul colectiv în acțiune, de o incontestabilă valoare socială. Acest model colectiv angajează în totalitate, verificîndu-se într-o directă legătură cu realitatea lumii în care trăim, cu sensul nostru pe diagrama vieții diurne.

Aici, în această mobilizare a individualității către întreg se despică o cale de urmat pentru modelul viitorului, după cum tot aici găsim explicația autentică a unui umanism în acțiune, demn de a rămîne model pentru generații.

CRONICA tv

Zece mii de biciclete pe secundă

Într-un dicționar mai vechi și cu multe explicații azi amuzante, la cîteva minute după ce Fernandel, regretatul mare actor Fernandel, a zîmbit lat pentru ultima oară, în seara zilei de vineri, pe ecranul televizorului, găsesc în sfîrșit niște amănunte despre Cresus (filmul cu Fernandel s-a chemat „Cresus"). Citesc: „Cresus, ultimul rege (560—546 î.e.n.) al statului Lidia din Asia Mică antică, vestit prin bogăția lui etc.". Deci asta, bogăția adică, era singura legătură dintre păstorul Fernandel, ajuns peste noapte să-i fie teamă de imensa bogăție picată de-a dreptul din cer, și îndepărtatul rege al Lidiei din Asia Mică antică. Un film ciudat, purtînd semnătura scriitorului Jean Giono, pe care televiziunea l-a programat, desigur, ca și cu alte prilejuri, fără nici un avertisment, un film de o rară și răscolitoare simplitate, prefăcut naiv în ceea ce a ținut să spună, cu un dialog frumos și cu o morală inocentă. Nu fac aici cronică cinematografică, dar vreau totuși să reamintesc, dintre alte secvențe remarcabile nu numai ca semnificație cinematografică, secvența în care legănatul Fernandel, pornit să afle ce-ar putea face cu banii — pentru că nu știe, și nu întîmplător nu pricepe sensul creștin al generozității și n-are habar de mișcarea economiei capitaliste, el trăiește într-o lume în care un canar se vinde la același preț cu sturzul, iar mizeria înseamnă să dorești ceva necunoscut — nimerește în fața unui funcționar de bancă bîlbîit și încearcă aci să-și închipuie cum se pot cumpăra, atenție!, zece mii de biciclete pe secundă timp de zece mii de ani. Nu-mi aduc aminte nici un personaj de carte sau de film care să fi găsit o atît de ridicolă dar și cutremurătoare întrebuințare a banilor; zece mii de biciclete pe secundă, iată bogăția redusă la o consecință monstruoasă și dezumanizantă!

Filmul merita văzut. Ba, mai mult, cred că n-ar fi fost nimic nelalocul lui dacă s-ar fi prezentat în cadrul programului pentru tineret. Și cu asta am numit și lansarea, în urmă cu o săptămînă, pe programul II, a emisiunii „Seară pentru tineret". Ajunși însă aici, e normal să ne întrebăm dacă realizatorii programului și-au propus, date fiind cunoscutele posibilități reduse de recepție a programului II, să experimenteze o nouă formulă de emisiune într-o confruntare cu exigențele etalon ale telespectatorilor bucureșteni și din împrejurimi, sau ne găsim într-adevăr în fața unei emisiuni care va avea viață lungă și fericită. Să amînăm pînă după a doua emisiune, deja anunțată, orice alte comentarii și să ne rostim încrederea și speranța că cele trei ore de luni seara vor reuși să intereseze cel puțin în aceeași măsură ca și, deocamdată, serialul „Elisabeta R" sau „Steaua fără nume", transmise în același timp pe programul I, programul tuturor. Și să ne gîndim la ce ar trebui să fie, în principiu firește, un program pentru tineret. Dar înainte de orice să ne gîndim cum ar trebui să se facă un program pentru tineret. Repetatele invitații adresate tinerilor telespectatori de a-și comunica în scris dorințele și preferințele n-au dat, se pare, rezultate prea grozave. O ședință a unei lăudate comisii formată din tineri de diverse profesiuni, constituită în urmă cu mai bine de două luni pe lîngă redacțiile de tineret ale televiziunii și radioului, n-a modificat mai nimic nici în forma și nici în conținutul programelor. Dar se anunță o a doua ședință. Cunosc apoi că funcționează pe lîngă televiziune un oficiu de studii și cercetări sociologice, așa cum există, pe lîngă C.C. al U.T.C., Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, dar nu-mi amintesc nici o emisiune care să fi avut înscris pe generic că a fost realizată la sugestia sau cerința vreuneia din aceste două instituții. Ar fi totuși o cale, dar nu singura, pentru ca emisiunile pentru tineret să-și regăsească condiția firească, așa cum rezultate probabil interesante ar putea da și investigațiile serioase ale realizatorilor printre tineri. De aici încolo însă, trebuie să aducem neapărat în discuție profesionalismul acestor realizatori. Nu înțeleg de ce trebuie să ne arătăm mereu înduioșați de stîngăciile frecvente ale unui realizator cînd cel mai simplu ar fi să nu-l mai trimitem să facă anchete complicate și confuze sau reportaje plate, ci să-l folosim acolo unde se pricepe mai bine, dacă se pricepe la ceva și n-a nimerit întîmplător la televiziune. Nu e nimic reprobabil în faptul că nu poți face anchete bune și reportaje interesante, reprobabilă este încăpățînarea de a continua minat de la spate de iluzia că o dată și o dată vei da lovitura. Așadar, cum spune proverbul, omul potrivit la locul potrivit. Formula, categorică dar echitabilă, se aplică cu aceeași îndreptățire și celor care realizează emisiunile distractive. Absența, dovedită, a unui nivel de profesionalism a transformat multe emisiuni distractive sau serioase în improvizații. Lipsește pe de altă parte, tot ca o consecință a amatorismului, informația la zi, manifestarea semnificativă, cronica evenimentelor importante, pentru a nu mai vorbi de o întreagă grijă ce ar trebui acordată aparițiilor editoriale semnate de tineri scriitori, expozițiilor tinerilor plasticieni etc. De fapt, tocmai din menirile politice și educative ale televiziunii se pot extrage, evident cu ceva mai multă străduință, acele posibilități capabile să confere programului pentru tineret maturitate și statornicie. Pînă una alta însă, ar fi bine venită chiar și o infuzie de tinerețe și entuziasm, de înlăturare mai decisă a stereotipiilor de gîndire și înțelegere, o cît mai autentică trăire în mijlocul și o dată cu tînăra generație. Programul pentru tineret trebuie să fie deci, în acest sens, un program de avangardă.

C. S.

ÎMPLINIRILE ȘI DEZOLĂRILE UNEI SĂPTĂMÎNI...

● Cristian Badea ni se părea în ultimile luni, cînd consemnam concertele susținute în cîteva centre muzicale europene, după încheierea cursurilor de perfecționare ale Conservatorului din Liege, numele unei stele de primă mărime apărute pe firmamentul artei interpretative românești.

Ecourile acestui succes au determinat desigur și conducerea Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii — atît de promptă în promovarea tinerelor talente — să-i ofere lui Cristian Badea posibilitatea de a-și manifesta arta într-unul din primele concerte ale stagiunii.

Din păcate, din paginile Concertului nr. 1 de Paganini tînărul interpret nu a reușit să se ridice la nivelul solicitat de o dificilă partitură. Întreg discursul muzical a fost literalmente înecat în greșeli de intonație, în aritmii, în trăsături incorecte de arcuș. Au fost pasaje ce denoteau un ton cald, frazări judicioase, stăpînire a ideilor partiturii, dar în ansamblu, interpretarea ne-a dat doar sentimentul unei lecturi superficiale, lipsei de emotivitate, dorinței interpretului de a-și „spune parcă rolul pentru a se putea retrage cît mai repede în culise..." Într-un cuvînt, așteptatul debut pe scenele de concert ale Capitalei a lui Cristian Badea a fost cu totul neconcludent pentru valorile tînărului interpret...

● Miercuri seara, agenda de concerte camerale a țării a înscris un moment de unică rezonanță, prima manifestare din ciclul dedicat de Filarmonica „George Enescu" în cinstea celei de a 25-a aniversări a Republicii, evoluției Cvartetului românesc, ciclu cuprinzînd cele mai reprezentative pagini ale literaturii de gen, făurite în ultimii ani.

CRONICA muzicală

În primul concert susținut de formația „Philarmonia", (violoniștii George Nicolescu și Igor Turjanski, violistul Gh. Jaloveanu, violoncelistul Aurel Niculescu), am ascultat trei lucrări de vibrație făurite între anii 1949—1970: Cvartetul de Ion Dumitrescu, pagină antologică în literatura genului prin adîncimea expresiei, vigoarea și originalitatea construcției, Cvartetul op. 27 nr. 2 de Constantin Silvestri, lucrare de o mare bogăție a sentimentelor și cel de al cincilea Cvartet de Zeno Vancea, sinteză a căutărilor compozitorului în ultimii ani.

● La Ateneu: concert de excepție. Înainte cu cîteva zile de a începe un turneu în Uniunea Sovietică, Filarmonica a prezentat sub conducerea dirijorului Mircea Basarab trei momente din repertoriul concertelor pe care le va prezenta în această deplasare: Preludiul și Fuga de C. Silvestri, Variațiunile pe o temă de Mozart de Max Reger și Simfonia a 2-a de Brahms.

● În sfîrșit, trebuie să subliniem locul pe care l-au avut în viața muzicală a țării manifestările dedicate zilele trecute la Craiova aniversării unui sfert de veac de existență a Filarmonicii „Oltenia".

Am ascultat duminică în transmisie radiofonică concertul festiv, dirijat de Th. Costin, manifestare cuprinzînd cîteva lucrări de largă respirație din repertoriul Filarmonicii craiovene. Ținuta interpretărilor a fost cu totul elocventă pentru încheierea unor festivități muzicale la care au colaborat timp de aproape o săptămînă artiști de frunte din formațiile simfonice, camerale, corale, lirice ale Craiovei, festivități care au demonstrat din plin valoarea forțelor muzicale ce activează într-unul din importantele centre economice și artistice ale țării.

IOSIF SAVA

REPUBLICĂ, MĂREAȚĂ VATRĂ

Noile porți ale Maramureșului

(Urmare din pag. 1)

marile edificii publice ale municipiului sînt noi, începînd cu gara și autogara. Palatul — sediul politico-administrativ al județului, Casa de cultură a sindicatelor, două impresionante monumente de arhitectură, apoi mari spitale și policlinici, Institutul pedagogic de 3 ani (care împreună cu Institutul de subingineri fac din vechiul oraș un centru universitar) cinematografe moderne, clădirea foarte recentă a Teatrului de dramă, Poșta centrală, Planetariul, Sala sporturilor și complexul sportiv, două hoteluri elegante, școli, cămine, magazine etc., totul vorbește grăitor despre tinerețea viguroasă și orgolioasă a unui mare municipiu.

Desigur această explozie edilitară n-ar fi fost posibilă fără o bază industrială puternică. Cu douăzeci de ani în urmă existau în oraș o singură mare întreprindere industrială — Combinatul chimico-metalurgic și, bineînțeles, minele vechi. Astăzi fiii țapinarilor și ai țăranilor din Maramureș vin și învață să mînuiască mașinile și utilajele de mare tehnicitate din modernele întreprinderi înființate aici în ultimii ani. Uzina mecanică de mașini și utilaj minier e cunoscută pentru produsele ei în toate exploatările miniere din țară. Astăzi există la Baia Mare două mari unități de preparare a minereurilor: Uzina de preparare Săsar și Uzina centrală de preparare a minereurilor, ultima — intrată în producție acum 10 ani, fiind dotată în întregime cu instalații românești. Alte unități industriale mari sînt: Întreprinderea de materiale de construcții, Fabrica de industrializare a lemnului, Întreprinderea „Băimăreană", Fabrica de conserve „Agrofruct", o fabrică de pîine, una de lapte. Recent a intrat în producție prima secție a noii filaturi de bumbac.

La mina Herja, unde am intrat a doua zi, galeria principală de acces este iluminată cu neon. Din loc în loc trebuie să ne lipim de stîncă pentru a lăsa să treacă locomotivele electrice pitice înhămate la vagoneți. Pe galeriile laterale și la alte orizonturi locomotivele pe rețea sînt înlocuite cu Dieselе sau cu locomotive electrice cu acumulatori. Întrebat despre schimbările de aici, un miner mai în vîrstă îmi spunea că prin anii 50 se mai foloseau caii de mină. Am urcat vreo 45 m. pe scări jilave de lemn printr-un suitor strîmt ca un horn, cu pereți argiloși pe care șiroia apa și am aflat că în urmă cu cîțiva ani minerii trebuiau să urce și să coboare, pentru a ajunge la locul de muncă, mai multe asemenea suitoare zilnic. Acum există un ascensor rapid pentru personal. Pentru vagoneți aceste suitoare mecanice se foloseau chiar mai înainte. În fiece colț, fie el cît de depărtat, am simțit în nări vîna de aer proaspăt și răcoros de afară, pentru că aerajul mecanic s-a generalizat în mină. Praful de rocă primejdios a dispărut prin practicarea perforajului umed și prin montarea unor instalații generatoare de aerosoli. Nu există abataje fără mașini de încărcat sau excavatoare, mașinile de extracție au înlocuit muncile cele mai grele. Pentru descărcarea vagoneților există în galerii culbutoare automate care înlocuiesc efortul fizic epuizant de odinioară.

Desigur, munca fizică nu poate fi înlocuită decît parțial în mină, dar între ceea ce era în subteran cu două decenii în urmă și ce este acum, deosebirea este enormă. Deosebire mare este și între ziua de muncă de 6 ore de astăzi și cea de 8 ore acum cîțiva ani, dar între 6 ore de azi și 10 sau 12 ore de odinioară distanța este astrală.

Cîteva cifre pot exprima schimbările intervenite în munca din subteran în ultimii 25 de ani. Încărcarea mecanizată, de pildă, reprezintă pe întreaga regiune minieră 65 la sută în 1970 față de 10 la sută în 1948, mecanizarea transportului pe galerii 55 la sută față de numai 5 la sută pentru aceiași ani. Tot față de 1948, productivitatea muncii a crescut de 2,3 ori. Noile metode aplicate au permis ca în 1970 întreaga producție a anului 1948 să se realizeze în numai 20 de zile.

Munca în subteran rămîne încă o muncă grea, ea cere mereu curaj și prezență de spirit și zilnic un pic de eroism.

Port de sărbătoare din Negrești — Maramureș
Foto: EM. ȚÂNJALĂ

SPIRITUL DE SACRIFICIU

(Urmare din pag. 1)

real sau închipuit, în scopuri mai puțin oneste decît actul în sine. În cazurile unora, o întreagă filosofie a sacrificiului de sine nu urmărește decît profituri sentimentale, recunoștințe tăcute, supuneri îndelungate, inerție. Educația în cultul sacrificiului de sine trebuie făcută de aceea cu multă grijă, nu este vorba cu nici un chip, n-ar trebui să fie, de o convertire la acte care să presupună frecvente sacrificii de sine, acte uneori de o nefericită inutilitate, cu consecințe dintre cele mai grave, dincolo de care se întrevăd, poate prea tîrziu, neglijențe flagrante, responsabilități uitate, profesionalism superficial —, educația trebuie, deci, să ia în seamă spiritul sacrificiului de sine, omenescul și nu instinctualul, rațiunea și nu inconștientul. La baza spiritului de sacrificiu, a capacității de a te dărui pînă la cele mai înalte forme, stau sentimentele civice, patriotismul lucid, dragostea față de o patrie construită cu efortul brațului și al minții. La urma urmei, sacrificiul de sine presupune o înaltă răspundere socială, politică, morală, atît a celui care-l trăiește, cît și a celor asupra cărora va avea sau nu va avea efect. Armonia o decide, fără îndoială, fiecare dintre membrii unei colectivități. De unde se poate înțelege cu ușurință că spiritul sacrificiului de sine se cere privit și trăit cu maximă seriozitate.

Turneul Teatrului Academic „Mossoviet"

Spectacolele pe care le-am vizionat cu prilejul celui de-al treilea turneu al „Mossoviet"-ului în țara noastră m-au obligat să-mi amintesc că exact acum un an, tot în Sala Operei, am fost martorul unui eveniment de aceeași importanță — manifestările teatrului „Maiakovski". Și acum, la fel ca atunci, am fost impresionat de consecvența creatoare, robustețea și realismul foarte personal al școlii de teatru sovietic, conjugate în mod fericit cu ultimele cuceriri ale spectacologiei mondiale.

Prima reprezentație a Teatrului Academic din Moscova (înființat acum cincizeci de ani) a avut loc în seara de 7 noiembrie, — dată a cărei semnificație istorică ne este bine cunoscută — cu „Uraganul" de V. Bill-Beloțerkovski.

Ceea ce regizorul I. A. Zavadski ne-a prezentat acum cîteva seri este de fapt o a treia versiune a spectacolului, se pare, mult simplificată față de cele anterioare. Însă trebuie precizat că această simplificare s-a făcut exclusiv la nivelul mijloacelor de expresie. Semnificațiile politice majore, implicațiile revoluționare ale textului neavînd decît de cîștigat prin aceasta. Scenografia lui A.P. Vasiliev, sobră, deosebit de sugestivă, axată pe accesoriile plastice și nu pe volumele masive, care ar fi atras inutil atenția spectatorului, este excelent acordată cu ideea principală a spectacolului, expusă de animatorul colectivului în caietul-program: apărarea „cuceririlor Revoluției din octombrie, a umanitarismului ei și lovirea în tot ce contravine acestora. Pentru aceasta, prezent în scenă nu este numai omul, ci și relațiile dintre oameni".

Tocmai în reprezentarea acestor „relații dintre oameni" constă măiestria artiștilor sovietici, în firescul și naturalețea cu care sînt înfățișate, în eludarea spectaculosului gratuit și în reliefarea patosului sincer, de bună calitate al rostirii replicilor. Prezența pe scenă a numeroșilor tineri, versurile cunoscutului poet contemporan Rodion Rojdestvenski cuplate în mod inspirat cu primele scene ale textului, lirismul agitatoric și contactul direct actor-spectator pe care Zavadski a căutat să-l stabilească prin „Uraganul" sînt alte atuuri care nu pot fi trecute cu vederea în discutarea acestui spectacol. Este destul de dificil să remarci din numărul impresionant de actori și montării (și mai ales, ținînd seama de faptul că avem în față un spectacol de colectiv) doar pe cîțiva. În orice caz, nu mă pot abține să aplaud siguranța, excelenta stăpînire a mijloacelor actoricești de către L.V. Markov (interpretul președintelui comisariatului județean), lirismul discret al lui R.I. Pliatt (Raevici) sau umorul subtil, rafinat, cu care și-a conturat personajul O.A. Anofriev.

Un important punct de atracție al turneului l-a constituit cel de al doilea spectacol: „Vise din Petersburg", dramatizare de S.A. Radzinski după marele roman dostoievskian „Crimă și pedeapsă". Spectatorul român, care a avut ocazia să cunoască și alte dramatizări după clasicul rus (mă gîndesc la cea a lui Livanov după „Frații Karamazov" sau chiar la cea a lui Arout după aceeași „Crimă și pedeapsă") poate să-și dea ușor seama, comparativ, de faptul că actuala adaptare scenică urmărește nu acțiunea din planul praxisului, ci pe cea din planul logosului, că își propune să releveze omenia eroilor dostoievskieni, să accentueze potențele lor angelice și nu pe cele demonice. Motto-ul reprezentației este o propoziție din „Amintirile" scriitorului: „Sonia și dragostea au învins". Dragostea de viață, dragostea de adevăr, dragostea de oameni.

CARNET teatral

În concepția scenică a aceluiași Iurii Aleksandrovici Zavadski, maleficul, monstruosul, inumanul sînt aferente visului (coșmarului). După cum în tragedia greacă faptele sîngeroase se petreceau în culise, în dramatizarea lui Radzinski injustițiile populează zona exterioară vieții propriu-zise, a lucidității. Frumosul, altruismul desemnează realitatea. Meschinăria, ura, crima — suprarealitatea. Iată o concepție interesantă, perfect acordată la programul ideologic al acestui prestigios colectiv, demnă de o mai îndelungată meditație. În cromatica austeră, dominată de tonuri cenușii (scenografia este semnată de A.P. Vasiliev), printre personajele pitorești, precis conturate (uneori chiar cu un exces de precizie) Raskolnikov se plimbă precum Hamlet prin Elsinore. Întreaga narațiune scenică, însă, este abordată, paradoxal, cu mijloace cinematografice. Luminile îndeplinesc în spectacol rolul unor camere de luat vederi, decupînd momentele esențiale, insistînd asupra detaliilor semnificative. Concludentă este, în acest sens, scena crimei lui Raskolnikov: bătrîna deschide ușa undeva, sus, la capătul unor scări, apoi brusc, lumina se stinge și acțiunea continuă jos, aproape de rampă, procedeul fiind, indiscutabil, cinematografic, indiscutabil, funcțional. Muzica lui I.M. Butko, întărește această impresie filmică, prin sublinierea momentelor dramatice.

Ingenios rezolvată mi s-a părut a fi și scena mesei de la Marmeladova: în timp ce în centrul scenei acțiunea se desfășoară după regulile clasice, decorul se deschide în părți, formînd alte două scene mai mici, unde cîteva grupuri de oameni comentează cu priviri expresive întîmplările. Este de aplaudat această capacitate uimitoare a „Mossoviet"-ului de-a subordona perfect elementele teatrale moderne concepțiilor sale tradiționaliste, de-a rămîne în permanență tînăr prin larga deschidere către cerințele de ultimă oră ale artei scenice.

În rolul lui Raskolnikov, foarte tînărul G.L. Bostnikov a reușit să transmită sălii îndoielile eroului, captînd spectatorul prin finețea exprimării monologurilor interioare. Din păcate, pe parcursul dificilei sale partituri, nu s-a putut dezbăra întotdeauna de clișeele stărilor-limită (groaza, spaima, leșinul) îmbrăcîndu-le într-o formă ușor anacronică, gros conturată. Interpreta Soniei, I. S. Savvina, reliefînd candoarea personajului, abordînd o resemnare angelică este una dintre cele mai interesante actrițe ale colectivului. Spirituală — argutia etalată de L.V. Markov (Porfirii Petrovici), de un tragism rafinat — masca artistului poporului G.A. Slabiniak (Marmeladov), expresivă vigoarea cu care I.P. Kartașeva a reliefat durerea Katerinei Ivanova.

Turneul Teatrului Academic „Mossoviet" s-a impus în contextul actualei stagiuni teatrale ca unul dintre evenimentele ei, reconfirmînd în același timp valoarea indiscutabilă a artei scenice sovietice.

BOGDAN ULMU

AGENDA

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat a primit din partea tovarășului TODOR JIVKOV, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria, următoarea telegramă :

Survolînd teritoriul Republicii Socialiste România, în drum spre U.R.S.S., vă transmit dumneavoastră și poporului român cele mai cordiale salutări și urări de succese continue în construirea socialismului și întărirea prieteniei frățești și a colaborării dintre popoarele și țările noastre.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea Împăratului HAILE SELASSIE, următoarea telegramă :

Acordăm o înaltă apreciere mesajului pe care Excelența Voastră ni l-a adresat cu prilejul aniversării încoronării noastre și vă transmitem, la rîndul nostru, calde și bune urări de sănătate pentru Excelența Voastră și pentru dezvoltarea continuă a țării dumneavoastră.

Luni dimineața, tovarășul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegația de activiști ai Asociației de prietenie sovieto-română, condusă de tovarășul I.S. Feodorov, secretar al Comitetului regional Novgorod al P.C.U.S., președintele filialei A.P.S.R. din regiunea Novgorod, care, la invitația Consiliului General ARLUS, a participat la festivitățile organizate în țara noastră cu prilejul celei de-a 55-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

A fost de față V. I. Drozdenko, ambasadorul U.R.S.S. la București.

★

În aceeași zi, delegația a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

Sala ansamblului „Rapsodia română" din Capitală a găzduit, luni seară, spectacolul „Din melodiile și dansurile Țării Sovietelor", susținut de un grup de artiști sovietici care întreprind în țara noastră, la invitația Consiliului Culturii și Educației Socialiste, un turneu închinat semicentenarului constituirii U.R.S.S.

Au fost prezenți V. I. Drozdenko, ambasadorul U.R.S.S. la București, și membri ai ambasadei, șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați în țara noastră.

Luni dimineața s-a înapoiat în țară delegația de activiști ai Partidului Comunist Român, condusă de Vasile Potop, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., care, la invitația C.C. al P.C. Chinez, a făcut o vizită pentru schimb de experiență în Republica Populară Chineză.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost întîmpinată de Teodor Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

A fost de față Cian Hai-fun, ambasadorul R. P. Chineze la București.

Luni seara a părăsit Capitala, Petre Lupu, ministrul muncii, care la invitația Secretariatului federal pentru muncă și politică socială din R.S.F. Iugoslavia va face o vizită în această țară.

La plecare, în Gara de Nord, au fost prezenți membri ai conducerii Ministerului Muncii. A fost de față Iso Njegovan, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

CRONICA U.T.C.

Înapoierea în Capitală a tovarășului Ion Traian Ștefănescu

Ieri s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, tovarășul Ion Traian Ștefănescu, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, care a participat la „Întîlnirea mondială a tineretului muncitoresc".

La sosire pe aeroportul internațional București-Otopeni au fost de față secretari ai C.C. al U.T.C., membri ai biroului și ai C.C. al U.T.C.

★

Ieri a sosit în Capitală o delegație a Ligii tineretului T.A.N.U. din Tanzania, condusă de M. Paruti, secretar general al Ligii, care la invitația C.C. al U.T.C. va face o vizită în țara noastră.

La sosire pe aeroportul București-Otopeni delegația a fost întîmpinată de tovarășul Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.

Atelierul școlii

(Urmare din pag. I)

ceritabilă construcție, atît din punct de vedere strict tehnic, cît și din cel al concepției și destinației sale. Un asemenea laborator este prezent integral al elevilor ... realizarea lui coincide cu o definitivă trecere la modernizarea procesului de învățămînt.

— A fost mai întîi sprijinul material din partea întreprinderilor care ne patronează, Fabrica „Azur" și Combinatul de industrie locală, la care s-a adăugat generozitatea altor întreprinderi ca Fabrica pentru aparate electrice pentru măsurat și „Electrobanat". Mai întîi, ne-am înzestrat atelierul mecanic al școlii. După un an de „ucenicie" în cadrul acestuia, elevii și-au însușit abecedarul mînuirii sculelor și a utilajelor. Producția realizată anul trecut, confecții metalice decorative, a fost vîndută prin bazarul elevilor deschis în oraș și prin expozițiile școlare. Am încasat 12 577 lei. Cu acești bani și cu alții afectați extinderii bazei materiale necesară orelor de practică tehnico-productivă, am pornit la procurarea celor necesare realizării laboratorului. Existînd deja elevi „calificați" în atelierul mecanic, am trecut la amenajarea sa numai pe seama efortului propriu. Deci într-un atelier școală, se lucrează pentru amenajarea altuia mai perfecționat.

— În ce scop va fi utilizat acest laborator ?

— De fapt, laboratorul este o sală de clasă pentru 38 de elevi. Fiecare masă este ocupată de doi elevi, fiecare avînd în fața sa un pupitru de comandă cu 12 întrerupătoare. Există apoi un tablou centralizat la pupitrul profesorului. Pe ecran apare o frază ce urmează a fi analizată din punct de vedere gramatical. Fiecare cuvînt este însoțit de un număr. Elevul „nominalizat" răspunde prin intermediul pupitrului său de comandă, cu numerele corespunzătoare ce se aprind la pupitrul profesorului. Firește, răspunsul poate fi bun sau greșit. Pentru orele de muzică, folosim un armoniu legat prin circuite cu un portativ care, prin intermediul unor becuri, indică toate notele și gamele necesare unei solfegieri. Principiul aplicat poate fi folosit și în predarea altor discipline — istoria, geografia, iar la clasele mici matematica.

Aplicarea acestui sistem de instruire aplicativă presupune confecționarea unor materiale didactice corespunzătoare...

— Pe care tot noi o să le realizăm tot cu elevi și participînd la realizarea lor, elevii ajung să-și însușească nu numai cunoștințe teoretice, ci și deprinderi practice, încît laboratorul pentru elevul liceului pedagogic este, într-un fel, atelier al practicii profesionale.

actualitatea PENTRU TINERET

EVENIMENT LA ZI

Ioana Dobricanu, de la școala generală din Năsăud, rostește, emoționant, angajamentul de pionier. Drapelul unității, zimbetele luminate, calde, ale colegilor, gravitatea priciirii comandantului de detașament — toate la un loc — contribuie la crearea unei atmosfere deosebite, festive. „Nu voi uita niciodată aceste clipe — ... proaspătul pionier. Acum știu că trebuie să învăț și să mă port și mai bine, mai frumos, să-mi ajut colegii, părinții, să cunosc cum se cuvine cravata purpurie".

Iată deci tot atîtea obiective, angajamente firești, pe care micul ... — nu mai înalt la stat decît trebuie să fi fost Nică a lui Ștefan Apetrei, pe vremea cînd deprindea tainele slovelor — desigur că le va îndeplini.

LA TELEFON CORESPONDENTUL „ACTUALITĂȚII"

CERCUL „PLAIURI HUNEDORENE"

La Școala generală nr. 1 din Hunedoara a luat ființă — din inițiativa profesorului Ioan Vlad — cercul de folclor „Plaiuri hunedorene". Proaspeții membri ai cercului, elevii, și-au propus să culeagă din satele din jurul municipiului — Ievuarele, Boj, Cincis — comorile folclorice ale acestor locuri. Cercul cuprinde deocamdată doar 30 de membri, dar numărul lor va spori în curînd. Săptămînal vor avea loc adevărate dezbateri științifice, privind probleme ale folcloristicii, valoarea artistică și documentară a poeziei populare, răspîndirea diverselor specii pe teritoriul țării. Materialele culese vor fi înmănunchiate în revista de folclor a școlii „Pe Cerna în sus", al cărei prim număr va apare cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a Republicii.

VASILE MOROȘAN

TIMBRU

AU SOSIT DISCIPOLII LUI ESCULAP...

Tinerii medici, din promoția 1972, repartizați în unitățile medico-sanitare ale județului Vîlcea s-au bucurat de o primire deosebită. Timp de o săptămînă au participat la un interesant instructaj desfășurat în stațiunea Călimănești, în cadrul căruia medici vîlceni cu experiență, au ținut expuneri despre particularitățile socio-medicale ale județului. Totodată, s-au familiarizat cu unele aspecte particulare ale viitoarelor activități practice, vizitînd circumscripțiile sanitare Călimănești, Horezu, Băbeni. În ultima zi a instructajului, tinerii medici s-au întîlnit cu tovarășul Petre Dănică, prim secretar al Comitetului județean Vîlcea al P.C.R., care, subliniind înalta responsabilitate ce revine cadrelor medicale, le-a urat succes în activitate. În numele tinerilor discipoli ai lui Esculap, dr. Brigitte Monica Roth a mulțumit pentru condițiile de muncă și viață care au fost asigurate proaspeților medici repartizați să muncească pe meleagurile vîlcene.

DORU MOȚOC

ȘTIINȚA

O MODERNĂ APARATURĂ ELECTRONICĂ destinată reproducerii vizuale și sonore a celor mai dificile aspecte semnalate în circulația trenurilor, a fost elaborată de către specialiștii Institutului de cercetări în transporturi. Un colectiv de ingineri, psihologi, economiști și medici — urmărind numeroasele date furnizate de aparatura respectivă — studiază aptitudinile personalului feroviar pentru a asigura o cît mai deplină securitate a transporturilor. Sînt cercetate : comportarea conducătorilor la viteze de peste 100 km pe oră, la întîlnirea inopinată a unui obstacol, în condiții meteorologice deosebite etc.

S. D.

MUZICĂ UȘOARĂ

CÎNTECE, FILM, TV.

— Nu ne-am mai văzut, Mihaela, de la Concursul de la Constanța...

— Un spectacol de gală la Sofia, precum și o călătorie de „documentare", — cu ocazia căreia am traversat Italia, Franța, Elveția, R. F. a Germaniei, Austria — m-au ținut un timp departe de publicul nostru. Am căutat să mă „reabilitez" prin recitalul „Ecou de romanță", prezentat pe micul ecran. De asemenea, pregătesc un **recital T V cu public, ce va**

fi filmat pe 19 noiembrie, în saloanele hotelului „Intercontinental". Sînt invitați — în ținută de gală, desigur ! — toți prietenii mei !

— Ce piese noi ne vei prezenta cu această ocazie ?

— „Cîntul serii" de Ion Cristinoiu, „Va fi soare mereu", de Camelia Dăscălescu, o prelucrare jazz-istică, aparținînd lui Johnny Răducanu, după „Jocul țambalului", o melodie de Mihai Dumbravă (încă fără titlu !), precum și versiuni românești ale unor melodii străine.

— Felicitîndu-te pentru premiul II, obținut în cadrul „Festivalului cîntecului ostășesc", nu uit că în curînd vei apare pentru a doua oară pe marele ecran...

— Într-adevăr, pe 15 noiembrie va avea loc **premiera filmului „Bariera"**, realizat de Mircea Mureșan, după un scenariu de Teodor Mazilu, **film în care dețin principalul rol feminin.**

— În sfîrșit, să trecem la pregătirea Revelionului TV...

— În **noaptea de Revelion** voi avea cîteva apariții : ca invitată în show-ul unui cunoscut comic, apoi în cadrul unui fel de „Top al orașelor"... De asemenea, cu aceeași ocazie, va fi difuzat în Belgia filmul TV în culori, realizat în urmă cu cîtva timp la Bruxelles împreună cu regizorul Andrei Băleanu.

U. OCTAVIAN

Rubrică realizată de ANDREI BÂRSAN

MARTOR OCULAR

Aceste auto-transportoare de proporții (care, se înțelege, emit și zgomote pe măsură), aparținînd întreprinderii de transporturi din Cluj și-au ales un „original" loc de parcare : chiar sub ferestrele sălilor Universității București. Am înregistrat, pe drept cuvînt, considerăm, nemulțumirea unor studenți, cadre didactice, a căror activitate este jenată din această cauză. Fiindcă opririle și demarările zgomotoase ale acestor giganți ai șoselelor se împacă prea puțin cu atmosfera de liniște ce trebuie să domnească în preajma unei universități.

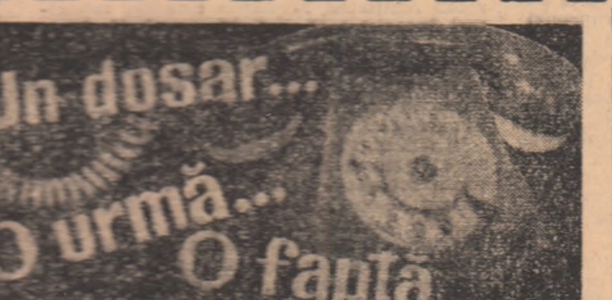

INTRAREA LIBERĂ

Nu se mai văzuseră de mult, sau se întîlneau chiar în fiecare zi ? Nu aceasta are importanță, de fapt. Cele trei amice, Aurica Ungureanu, Ileana Matei (amîndouă din Capitală) și Elena Niță (din Tîrnăveni) se întorceau de la o petrecere. Bine dispuse ? Prea bine !

— Cîntăm ceva, Aurica ? Aia cu „Zi-i mireasă".

— Cîntăm.

Așa a început „recitalul". Scena : strada Brezoianu. Spectatori : cine se nimerea să treacă prin preajmă. Intrarea liberă. Însă nu și ieșirea, pentru cele trei tinere, care au uitat de bunul simț și de alte asemenea „amănunte". Instanța le-a sancționat cu cîte o lună de zile închisoare pe fiecare.

BANII ÎNAINTE...

— Doriți niște lemne ? Cîte să fie, o mie, două ? Vă servesc chiar la domiciliu. Să-mi spuneți însă ora, fiindcă sînt ocupat, mai am și alte „comenzi". Banii înainte însă, ca-ntre oameni descurcăreți (! ?).

Asupra credulității aproape absurde a celor care sperau să obțină, cu mijloace particulare, „pe sub mînă", o serie de servicii de stat, credem că nu are rost să insistăm. Aceștia îi ofereau însă, încrezători, escrocului T. Marin diverse sume de bani, pentru a le procura „urgent" combustibil.

— Domnu ce dorește ? l-a întrebat servil T.M. pe un cetățean necunoscut, care-i solicitase recent o întîlnire.

— Aș dori cîteva relații, despre „combustibil la domiciliu", bani însușiți prin escrocherie, despre modul în care, în general, îți petreci dumneata timpul...

Cu alte cuvinte ulciorul nu merge de multe ori la apă. Care alta putea fi oare „morala" isprăvilor tînărului Marin ?

„SIMPATIZA" CONIACUL

Aurel Albaru locuia în centrul Capitalei, îmbrăca haine elegante și „simpatiza" coniacul cumpărat din leafa părinților. Pentru a „suplimenta" fondul de cheltuială, a încercat să recurgă și la furt (dintr-o locuință). A fost prins însă asupra faptului. Poate că măcar pedeapsa ce-i este rezervată îl va trezi, măcar acum, la realitate.

cinema

MARȚI, 14 NOIEMBRIE 1972

CU MÎINILE CURATE : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 19,45), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CHEIA : rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

BULEVARDUL ROMULUI : rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

VACANȚA LA ROMA : rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Scala (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 18,15; 20,30).

AM ÎNCĂLCAT LEGEA: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DRUM ÎN PENUMBRĂ : rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,15).

A FOST ODATĂ UN POLIȚIST : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

ÎMBLÎNZIREA FOCULUI : rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

MAREA HOINĂREALĂ : rulează la Giulești (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Miorița (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

LIUBOV IAROVAIA : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

FUGA E SĂNĂTOASĂ : rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

A VENIT UN SOLDAT DE PE FRONT : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

ALEARGĂ REPEDE, ALEARGĂ LIBER : rulează la Doina (orele 11,15; 13,30; 15,45).

PETRECEREA : rulează la Doina (orele 18; 20,15; la orele 9,45 Program de desene animate pentru copii).

BAMBI : rulează la Timpuri Noi (orele 9,15—23,15 în continuare).

ÎN TRECERE PRIN MOSCOVA : rulează la Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

ELIBERAREA LUI L. B. JONES : rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15).

O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI : rulează la Dacia (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

SFÎNTA TEREZA ȘI DIAVOLII : rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

CREIERUL : rulează la Cotroceni (orele 9; 11; 13).

AVENTURILE UNEI PRINȚESE GERMANE LA CURTEA REGELUI SOARE : rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15).

AL TREILEA : rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

TOAMNA CHEYENNILOR : rulează la Cringași (orele 15,30; 19).

FATA CARE VINDE FLORI : rulează la Volga (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

MANIA GRANDORII : rulează la Moșilor (orele 10; 12; 15,30; 17,45; 20), Flacăra (orele 13,30; 18; 20,15).

NĂSCUT LIBER : rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

OPIUL ȘI BÎTA : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

VĂ ARĂT EU VOUĂ : rulează la Vitan (orele 16; 18; 20).

VAGABONDUL : rulează la Vitan (orele 9; 12,30).

NEVĂZUT, NECUNOSCUT : rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

ANONIMUL VENEȚIAN : rulează la Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

MESAGERUL : rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

DACĂ E MARȚI, E BELGIA : rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

UN CANDIDAT LA PREȘEDINȚIE : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

teatre

MARȚI, 14 NOIEMBRIE 1972

Opera Română : BORIS GODUNOV — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : DULCEA PASARE A TINEREȚII — ora 20; (Sala Studio) : DESPRE UNELE LIPSURI, NEAJUNSURI ȘI DEFICIENȚE ÎN DOMENIUL DRAGOSTEI : — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : D-ALE CARNAVALULUI — ora 19,30; (Sala Sudio) : VICARUL — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru) : OMUL CARE... — ora 19,30; (Sala Studio) : GAIȚELE — ora 20; Teatrul Mic : DUPĂ CĂDERE — ora 19,30; Teatrul Giulești : COMEDIE CU OLTENI — ora 19,30; Teatrul „Țăndărică" (Sala Victoria); ARICIUL ALBASTRU—ora 17; (Sala Academia) : RAI ȘI NĂTĂRAI — ora 17; Teatrul „Ion Vasilescu" : FLOARE DE CACTUS — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 19,30; (Sala Victoria) : TRĂSNITUL MEU DRAG — ora 19,30; Circul București : SPECTACOL INTERNAȚIONAL MOSCOVA, ULAN-BATOR, PRAGA, BUCUREȘTI — ora 19,30.

tv

MARȚI, 14 NOIEMBRIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. 9,05 Geografia României (anul IV liceu) : Delta Dunării. 9,30 Limba română (clasa a VIII-a) Dificultăți de analiza morfologică (I). 10,00 Curs de limba engleză. 10,30 Căminul. 11,10 Selecțiuni din emisiunea „Seară pentru tineret". 11,55 „Bupicuța". 12,45 Telejurnal. 17,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Curs de limba rusă. 18,00 De la meșteșuguri la arta plastică : Arta focului (I). 18,15 Publicitate. 18,20 „Pe un picior de plai". Emisiunea își propune să contribuie, alături de celelalte emisiuni folclorice ale Radioteleviziunii la valorificarea și promovarea folclorului autentic. 18,35 Steaua Polară. Emisiune de orientare școlară și profesională. Tehnicienii ogoarelor. 19,00 Caleidoscop cultural-artistic. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. În cinstea aniversării Republicii — Cronica marii întreceri. 20,00 Avanpremieră. 20,05 Comentariu la 40 de steme — Județul Gorj. 20,25 Seară de teatru : „John Gabriel Borkman" de H. Ibsen. 22,30 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Telecinemateca pentru tineret : „Triumful lui Tarzan". 21,30 Muzică populară cu Marius Olmazu (vioară). 21,40 Viața economică a Capitalei. 22,00 „Esențele lumii". Alexandru Ciucurencu. 22,15 Emisiune de divertisment.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

TOAMNA — SEZONUL CROSURILOR

Inițiative valoroase pentru dezvoltarea activității de masă

Manifestare a tinereții exuberante, „Crosul fetelor" se înscrie ca una din inițiativele valoroase din ultima vreme rînd, aici se va încheia o altă acțiune de anvergură : finala concursului „Plaiuri sucevene" întrecere sportivă rezervată, în exclusivitate, tinerilor din mediul sătesc și care începînd din luna mai și pînă acum a antrenat zeci de mii de participanți tineri țărani cooperatori, crescători de animale din centrele comunale din această parte a țării. De asemenea, odată cu începerea anotimpului rece, va fi declanșată cea de a doua ediție a Festivalului sporturilor de iarnă.

CROSUL FETELOR

„Crosul fetelor" se intitulează ampla competiție sportivă ce a avut loc duminică la Suceava și care a reunit la start, peste 2 000 de tinere eleve, muncitoare, funcționare, cooperatoare din localitățile Moldovei de nord. Concursul, organizat în cinstea apropiatei aniversări a Republicii și menit să stimuleze în rîndul tinerilor fete pasiunea pentru practicarea exercițiilor fizice și sportului, s-a desfășurat pe platoul din apropierea fostei Cetăți de Scaun a Sucevei. Întrecerea propriu-zisă a fost precedată dimineața de o frumoasă paradă sportivă pe Bulevardul Central al orașului. După încheierea crosului, cîștigătoarelor le-au fost înmînate premii și diplome din partea Consiliului pentru educație fizică și sport și Comitetului județean Suceava al U.T.C., principalii organizatori ai competiției.

Din agenda competițiilor de masă

destinată răspîndirii sportului în masele largi de tineri. Demn e de reținut că în etapele premergătoare, această originală confruntare a antrenat circa 18 600 de fete din localitățile județului Suceava, cea mai largă participare fiind consemnată în zonele Rădăuți și Gura Humorului. După cum am aflat de la Dumitru Pasniciuc, secretarul Comitetului județean Suceava al U.T.C., în cu-

În cinstea aniversării Republicii

Interesante concursuri de cros au fost programate la sfîrșitul săptămînii în mai multe sectoare din Capitală, atrăgînd la start un număr mare de tineri și tinere. Bunăoară, duminică dimineața, pe aleile de la baza hipică din Calea Plevnei a avut loc o întrecere de mare amploare, inițiată de Comitetul U.T.C. al sectorului 8 în colaborare cu Consiliul de educație fizică și sport. La această competiție, organizată în cinstea aniversării Republicii au participat aproape 1 500 de concurenți, reprezentînd mai multe școli, licee și școli profesionale. În program au fost cuprinse probe de alergări pe distanțe diferite, între 400 m. și 1 500 m., prilejuind dispute dîrze.

Copiii asaltează recordurile republicane

O animație deosebită a cunoscut ieri dimineață și Stadionul „Tineretului" din Capitală. Peste 800 de elevi au asaltat sectoarele de aruncări și sărituri ca și pistele de alergări, majoritatea concurenților fiind copii de 11—13 ani. Ei și-au disputat întîietatea cu ardoare, obținînd unele rezultate remarcabile. Notăm : elevul **Marcel Bogdan**, clasa a 7-a, a realizat un record republican la categoria copii, cîștigînd proba de 60 m. garduri cu timpul de 9 sec. ; **Corina Constantinescu**, clasa a 8-a, a fost notată cu 10,5 secunde la 80 m. ; **C. Popa** a realizat 5,60 m. la lungime ; **N. Stoica** — 12,59 m. la aruncarea greutății.

Urmașii arcașilor de la Tîrgu-Mureș

Tirul cu arcul cunoaște o largă popularitate în rîndul tinerilor din Tîrgu Mureș. De altfel, asociațiile sportive P.T.T.R. și Voința din localitate au cucerit mai multe titluri de campioane republicane. Săptămîna trecută, componenții acestor asociații ca și alți tineri au participat la întrecerile competiției de tir cu arcul dotată cu trofeul **„Cupa 30 Decembrie"**, desfășurată în cinstea aniversării Republicii. La concursurile individuale, cele mai bune rezultate le-au obținut **Eva Engel, Olga Nemeș (P.T.T.R.). Maria Deji** (Mureșul) și **Tiberiu Vaszony** (P.T.T.R.).

Campionii armoniei fizice

Am participat pentru prima oară la un concurs de culturism și de aceea mă simt dator să explic în cîteva cuvinte în ce constă acesta, deoarece culturismul poate fi socotit încă un sport nou. În fața publicului spectator și a unui juriu de arbitri, concurentul înveșmîntat doar într-un chilot de sport se prezintă cu musculatura contractată în diferite poziții statice. Această prezentare în care sportivul, la libera alegere, își reliefează diferite grupe de mușchi, nu poate dura mai mult de 90 de secunde. În afară de aceasta, concursurile de culturism mai sînt întregite și de unele probe de forță, foarte variate și nereglementate încă de vreun for internațional.

La Oradea, în clădirea Institutului pedagogic unde a avut loc sîmbătă și duminică singura competiție de culturism, cu caracter republican din țară, în afara concursului propriu-zis s-au mai efectuat tracțiuni și flotări în brațe, genuflexiuni cu haltera, împingerea halterei din poziția culcat, exerciții de gimnastică la sol și sărituri la ladă. Cîștigătorii acestor probe complexe, Cristian Mihăilescu (Rapid) **la categoria talie pînă la 1,68 m și** Francisc Șuba (Electromotor Timișoara) **la categoria peste 1,68 m, au primit cupele Federației române de haltere și culturism. S-a remarcat, însă, în mod deosebit, fiind cotat de specialiști drept o valoare internațională,** Gheorghe Humă **(C.S.M. Sibiu) care a cîștigat proba propriu-zisă de culturism, avînd o musculatură impresionantă.**

Intr-o scurtă discuție cu prof. Lazăr Baroga, **secretar general al F.R.H.C. am aflat că pînă acum culturismul e privit la noi mai mult ca un mijloc de angrenare a tineretului spre sportul halterelor și că pe viitor se prevede ca aceste concursuri, pe lîngă proba de culturism să nu mai cuprindă decît o singură probă de forță și îndemînare. Față de simpatia pe care o arată tineretul pentru acest sport al armoniei musculare, concretizată la Oradea printr-un public numeros venit la concurs ca și prin mulțimea studenților orădeni înscriși la antrenamentele de culturism, considerăm că trebuie să i se acorde mai multă atenție, mai ales prin organizarea mai frecventă a concursurilor interne și chiar internaționale.**

SILVIU DUMITRESCU

ȘAH

E. Polihroniade — campioană a țării !

Campionatul de șah a decurs normal, fără surprize, lupta pentru primul loc dîndu-se tot timpul între maestrele internaționale Polihroniade, Makai, Pogorevici și Teodorescu. Ultimele două runde, care erau decisive, programau două partide foarte importante pentru configurația clasamentului, și anume, Teodorescu — Pogorevici și Polihroniade — Teodorescu. De un eventual eșec al liderului — Polihroniade — ar fi putut, de asemenea, să profite, în primul rînd, Suzana Makai, care a avut o revenire foarte puternică în ultimele runde dinaintea finișului. Așa după cum era de așteptat, în prima din aceste două partide s-a dus o luptă dîrză pentru victorie și la un moment dat era destul de clar că Teodorescu are poziție cîștigată. Din păcate, această jucătoare talentată care este destul de emotivă în astfel de momente, nu a arătat o tehnică de realizare suficient de exactă, astfel că, în mod cu totul neașteptat, partida s-a terminat remiză ! S-a ajuns, în acest fel, la ultima rundă, care programa partida derby Polihroniade — Teodorescu și în care un eventual eșec al primei ar fi putut aduce, la egalitate, pe primul loc nu mai puțin de patru jucătoare. În mod neașteptat, Teodorescu a fost animată în această partidă de intenții pacifiste (!), astfel că, destul de curînd — la mutarea 23 —, partida s-a încheiat remiză, iar Polihroniade, în ciuda faptului că cele două concurente directe, Makai și Pogorevici, au cîștigat, a devenit — pentru a treia oară consecutiv — campioana țării. Este un succes meritat, deoarece, mai ales în primele runde, învingătoarea de la Cluj a prestat un șah de foarte bună calitate, avînd un start foarte puternic, care s-a dovedit suficient pentru victorie. De asemenea, merită subliniată revenirea spectaculoasă a maestrelor Makai și Pogorevici care au dovedit încă o dată, cu această ocazie, că fac parte din eșalonul primelor noastre șahiste. Trebuie să remarcăm diferența evidentă și mult prea mare, după părerea noastră, dintre șahistele consacrate și celelalte competitoare, multe dintre ele fiind tinere talente ale șahului românesc, schimbul de mîine al actualelor titulare. Tocmai ele au jucat în acest campionat destul de șters, nearătînd nimic deosebit, făcînd multe greșeli, unele destul de grave, astfel că, pentru moment, diferența de valoare care există între vechile noastre maestre și lotul tinerelor jucătoare, este semnificativă.

FLORIN GHEORGHIU

FOTBAL

În calendarul fotbalistic internațional al acestei săptămîni figurează mai multe jocuri din cadrul preliminariilor campionatului mondial.

Miercuri, 15 noiembrie, sînt programate trei partide : la Cardiff : **Țara Galilor — Anglia (grupa a 5-a) ;** La Dublin : **Irlanda — Franța (grupa a 9-a) ;** la Glasgow : **Scoția — Danemarca (grupa a 8-a). În aceeași zi, se vor desfășura două meciuri amicale : R.F. a Germaniei — Elveția,** la Düsseldorf, **și Tunisia — Algeria,** la Tunis.

Duminică, 19 noiembrie, se vor disputa alte trei jocuri contînd pentru preliminariile campionatului mondial : la Bruxelles : **Belgia — Olanda (grupa a 3-a) ;** la Belgrad : **Iugoslavia — Grecia (grupa a 7-a) ;** la Nicosia : **Cipru — Bulgaria (grupa a 6-a).**

MERIDIAN

În urma rezultatelor înregistrate în turneul de la Stockholm și înaintea ultimului concurs, programat la Nottingham și Londra, în clasamentul „Marelui Premiu-Filt" continuă să conducă tenismenul român Ilie Năstase cu 629 puncte, urmat de Stan Smith (S.U.A.) — 584 puncte, Manuel Orantes (Spania) — 468 puncte, Jan Kodes (Cehoslovacia) — 329 puncte, Andres Gimeno (Spania) — 319 puncte, Bob Hewitt (Republica Sud-Africană) — 263 puncte, Jimmy Connors (S.U.A.) — 241 puncte și Tom Gorman (S.U.A.) — 207 puncte.

Reamintim că Ilie Năstase, datorită punctajului pe care-l totalizează în prezent, este virtual cîștigător al „Marelui Premiu-Filt" — ediția 1972.

★

Au luat sfîrșit întrecerile turneului internațional de tenis desfășurat la Torquay, în cadrul „Cupei Dewar".

Proba de simplu bărbați a revenit jucătorului sud-african Ray Moore, învingător, în finală, cu 6—3, 6—3 în fața compatriotului său Pat Cramer.

de peste hotare

Generația luptei

Care e destinul tînărului muncitor în lumea contemporană? Fiecare din intervențiile prezentate la Întîlnirea mondială a tineretului muncitoresc schițează un răspuns, dezvăluie o realitate, exprimă o viziune asupra prezentului. Gregor Tassy a vorbit despre tinerii orașului său — Glasgow. Din 900 000 de locuitori — 60 000 șomează. Tînărul venit din insulele britanice a evitat generalitățile și a adus în fața noastră fără menajamente, imagini ale unei existențe dure. Primii care își pierd slujbele sînt tinerii. În ultimele 18 luni, mulți băieți și fete din generația lui Gregor au rămas fără locurile lor de muncă. Și totuși ei fac parte din categoria celor calificați, a celor care au o pregătire profesională. Ce se întîmplă cu ceilalți care bat la porțile vieții fără a avea încă o profesie? Canadianul Claude Demeur semnala faptul că 400 000 de tineri muncitori din țara sa șomează. Problema asigurării depline a posibilității de a munci este complicată pentru tinerii Canadei. Perspectiva zilei de mîine nu e întotdeauna clară pentru cei ce aparțin generației tinere. Umbra șomajului este proiectată peste speranțele lor.

Juan Sotto Villa Lobos trăiește pe o plantație de banane. Departe de acest oraș al gerurilor aspre în care ne aflăm acum, departe, pe un continent care nu cunoaște iarna. Tînărul brunet este un militant sindical care își desfășoară activitatea printre cei ce cultivă aromatul fruct. Dar viața pe plantațiile din Costa Rica nu se consumă idilic, ca în peliculele tehnicolore de la Hollywood. El și tovarășii săi au trebuit să ducă o luptă dificilă, îndelungată, pentru drepturile lor, luptă în care organizarea a jucat un rol important. În mai 1971 ei au declarat o grevă care s-a prelungit pînă la victorie. Cuvîntul victorie semnifică creșterea salariului și un contract colectiv de muncă. Dar cuceririle obținute trebuie păstrate. De aceea, ne asigură Juan, lupta continuă...

Preocupările tinerilor muncitori, grijile și speranțele lor poartă amprenta condițiilor în care trăiesc, a realităților naționale. Walter Haas, secretar pentru problemele tineretului al sindicatelor din R. F. a Germaniei, semnala caracterul acut al situației ucenicilor din țara sa, carențele în pregătirea profesională și încălcarea legislației muncii. Organele de stat, arăta Haas, înregistrează anual 50 000 de abateri de la legea privind protecția muncii tinerilor. Dar după părerea exponenților lor și a sindicatelor cifra reală e cu mult mai mare: 500 000. Reacția mișcării muncitorești este fermă, iar în uzinele în care muncitorii sînt organizați patronatul nu-și poate permite încălcarea legii. De altfel, s-au angajat convorbiri cu exponenții diferitelor forțe politice pentru ca în anul viitor Bundestagul să adopte o nouă lege capabilă să ocrotească mai eficient munca tineretului.

Intervențiile la Întîlnire, deseori bogate în fapte de viață, compun imaginea unei tineret combativ care joacă un rol esențial în lupta forțelor progresiste ale generației tinere. Un tineret matur, angajat politicește, dovedind conștiința înaltelor sale răspunderi. Parte componentă a unei clase care joacă un rol determinant în evoluția progresistă a societății, tineretul muncitor demonstrează în inepuizabil potențial de luptă, dezmințind teoriile „apatiei" cu circulație în paginile unor lucrări care ignorează realitatea. Mișcările tinerilor muncitori înregistrează o forță crescîndă. Luptele revendicative ale proletariatului se amplifică în țările capitalului. La tribuna întîlnirii s-a relatat pe larg despre episoade semnificative din Franța, Italia, S.U.A., Spania etc.

LUCRĂRILE ÎNTÎLNIRII MONDIALE A TINERETULUI MUNCITORESC

În dezbaterile de la Moscova un loc deosebit îl ocupă intervențiile delegațiilor din țările socialiste care aduc mesajul unui tineret ce trăiește în condițiile unor noi realități sociale, al dobîndirii unor largi drepturi și care simte pe umerii săi responsabilitatea participării active la construcția noii societăți. În acest context, a suscitat un viu interes cuvîntul reprezentantului român în comisia care se ocupă de situația și rolul tineretului muncitor în producția socială actuală, în condițiile unor sisteme sociale și economice diferite. Tovarășul Vasile Goga, vorbind din partea delegației U.T.C., a arătat că în România, odată cu desfășurarea procesului revoluționar de edificare a socialismului, s-a conturat un nou statut, al tineretului, caracterizat prin recunoașterea rolului însemnat pe care acesta îl are în toate domeniile vieții economice, politice și sociale, ca și printr-o atitudine receptivă față de problemele specifice acestui tineret, considerat un factor important și activ al progresului societății noastre socialiste. Expresia materializată a atenției pe care P.C.R. și statul nostru o acordă tineretului o constituie noile condiții de muncă, viață și studiu oferite tinerilor, largile orizonturi deschise valorificării energiei lor creatoare, a aptitudinilor și capacităților.

Conștient de eforturile pe care întregul nostru popor îl face pentru progresul țării, tineretul României contribuie la creșterea potențialului ei economic, la dezvoltarea ei multilaterală. În centrul activității organizației noastre stă preocuparea pentru formarea la tineri a unei atitudini înaintate față de muncă, pentru înfăptuirea prevederilor programului de dezvoltare economică și socială a țării, a obiectivului fundamental al etapei actuale — făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Vorbitorul s-a referit în continuare pe larg la locul și rolul tineretului muncitoresc ca detașament principal al organizației noastre revoluționare, la participarea sa activă și conștientă la eforturile întregului popor pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al X-lea al P.C.R. și ale Conferinței naționale, la inițiativele sale în sprijinul dezvoltării economice a țării și la faptul că în România, ca rezultat al dezvoltării și perfecționării continue a democrației socialiste, consultarea largă a tineretului în problemele majore ale vieții societății se realizează în practică, este o realitate vie. Reprezentantul U.T.C. a arătat în încheiere că tinerii muncitori români, întregul nostru tineret este profund solidar cu lupta tineretului muncitor din țări capitaliste împotriva exploatării, monopolurilor și șomajului pentru drepturile economice, politice și sociale. Tînăra generație a României socialiste nutrește sentimente de profundă și caldă simpatie, de solidaritate militantă cu tineretul din țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu lupta popoarelor din Africa, Asia și America Latină împotriva imperialismului, reacțiunii și oligarhiei, pentru libertate, independență și progres social.

EUGENIU OBREA

MOSCOVA, 13 octombrie 1972

Lucrările sesiunii O. N. U.

Luni la prînz, în Comitetul pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale a O.N.U. s-au încheiat dezbaterile generale asupra celor 7 puncte și 5 subpuncte ale problematicii dezarmării, la care au luat cuvîntul 105 reprezentanți ai statelor membre ale organizației. Au fost depuse, pînă în prezent, 7 proiecte de rezoluție, care urmează a fi luate pe rînd, în dezbaterea comitetului. Nu se va trece, însă, la votarea lor imediat, întrucît la 3 dintre cele 7 puncte nu au fost, încă, avansate proiecte de rezoluție, acestea aflîndu-se în curs de elaborare. Este vorba de punctele agendei Comitetului politic privind „Dezarmarea generală și totală", „declararea Oceanului Indian zonă a păcii" și „interzicerea armelor chimice și bacteriologice".

Luînd cuvîntul, reprezentantul Uniunii Sovietice, Alexei Roșcin, a declarat că guvernul său acordă o deosebită importanță creării de zone denuclearizate în diverse regiuni ale lumii, întrucît acestea contribuie, în mod efectiv, la limitarea și prevenirea proliferării armelor nucleare. El a subliniat că tratatul de la Tlatelolco, privind denuclearizarea Americii Latine, trebuie îmbunătățit, în sensul interzicerii totale a oricăror experiențe nucleare pe acest continent, precum și a transportării unor astfel de arme pe teritoriile țărilor latino-americane.

LAZI — evenimente prezentate de comentatorii noștri

Acuitatea decolonizării totale

Una din problemele care s-au bucurat de o examinare atentă și minuțioasă la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a fost cea a lichidării definitive a colonialismului, neocolonialismului și rasismului și a sprijinirii cît mai eficiente a luptei popoarelor împotriva dominației străine, pentru libertate și independență națională. Abordată atît în cadrul dezbaterilor de politică generală din sesiunea plenară, cît și în organele de lucru ale Adunării Generale, problematica decolonizării va face, începînd de mîine, obiectul unei reuniuni speciale a Consiliului de Securitate. Potrivit unor surse de la Națiunile Unite, cererea pentru convocarea acestei reuniuni a fost adresată recent președintelui pe luna în curs al Consiliului de Securitate, Jeanne Martin Cisse (Guineea) de un grup de 37 de state africane. Documentul sugerează Consiliului de Securitate să depună eforturi pentru a obține ca guvernul portughez să recunoască dreptul la autodeterminare și independență al popoarelor din Guineea-Bissau, Angola și Mozambic și să fixeze o dată precisă în legătură cu acordarea independenței acestor teritorii.

Această cerere este întrutotul justificată și întemeiată dacă se are în vedere faptul că decolonizarea este unul din imperativele epocii actuale. După cum se știe, voința clară și hotărîtă a popoarelor de a lichida colonialismul s-a făcut constant auzită la O.N.U., care, încă din 1960, a adoptat Declarația asupra acordării independenței țărilor și popoarelor coloniale, acordînd la fiecare sesiune o atenție deosebită modului cum este aplicată această declarație. O apreciere pozitivă a fost dată activității desfășurate în ultimul an de O. N. U. în acest domeniu, subliniindu-se importanța întrunirii în Africa a Consiliului de Securitate și a „Comitetului celor 24" (însărcinat cu supravegherea aplicării Declarației privind decolonizarea) precum și rezultatele vizitei în regiunile eliberate ale Guineei-Bissau a unei misiuni speciale a acestui comitet. Dar, în ciuda faptului că dreptul inalienabil al popoarelor din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau la autodeterminare și independență a fost reafirmat cu tărie de către comunitatea internațională, deși lupta legitimă dusă de mișcările de eliberare națională din aceste teritorii se desfășoară de mai bine de zece ani și a obținut importante succese, autoritățile de la Lisabona continuă războiul lor colonial, încălcînd cu brutalitate drepturile fundamentale ale acestor popoare și violînd integritatea teritorială și suveranitatea statelor africane independente care acordă sprijin mișcărilor de eliberare din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau. În aceste condiții, principalul aspect al problemei îl constituie acordarea de sprijin multilateral activ, politic, diplomatic și material mișcărilor de eliberare a popoarelor din colonii atît prin intermediul O.N.U. cît și individual, de către fiecare stat, menite să contribuie la dobîndirea independenței de către aceste popoare și la lichidarea definitivă a colonialismului. Reuniunea Consiliului de Securitate al O.N.U. poate oferi noi sugestii în această direcție.

BAZIL ȘTEFAN

Reîntoarcere la Bikini

„Totul s-a schimbat, nu mai e nimic ca odinioară", a exclamat primul locuitor din Bikini care s-a înapoiat „acasă" după aproape un sfert de veac de surghiun.

Cînd autoritățile militare americane au hotărît să efectueze în perioada 1949—1956 explozii nucleare experimentale pe atolul Bikini (la peste 4 000 de km de Honololu) cei 161 de bikinezi au fost determinați să plece și, după ce au cutreerat cîteva insule mici din Pacific au poposit în Killi. Adaptarea a fost dureroasă, în special din pricină că migrațiile de pești care înlesneau traiul în Bikini, ocoleau noul „cămin". Killi era însă considerat — la 750 de kilometri de Bikini — suficient de îndepărtat pentru a se evita efectul radiațiilor.

Exploziile bombelor A și H au adus atolului o faimă tristă. Devastarea îndepărtatelor insulițe, golirea lor de orice urme de vegetație și de viață, a constituit indirect un avertisment pentru interzicerea armelor de distrugere în masă. Bikini a devenit sinonim cu ravagiile bombelor nucleare. Un negustor ingenios a folosit numele Bikini, atunci pe buzele a milioane de oameni, pentru a face reclamă modei costumelor de baie foarte sumare. Dar, norul în formă de ciupercă al celor 23 de explozii nucleare și termonucleare a atras atenția omenirii asupra necesității imperioase a opririi cursei înarmărilor nucleare și lichidării armamentului nuclear.

Astăzi, la aproape 17 ani, de cînd nu s-a mai efectuat nici o explozie nucleară, pe atol vegetația s-a refăcut doar parțial, cu multă greutate. Peisajul este arid. Prima indicație dată celor dintîi băștinași reîntorși, a fost aceea de a nu consuma crabi, a căror crustă radioactivă conține stronțiu 90.

Urmele violenței exploziilor nucleare sînt perceptibile lesne. Cei nouă băștinași care primii, s-au reîntors debarcînd de pe nava „James Cook" au avut în față ca primă imagine, vestigiile unei clădiri „suflate" de o explozie nucleară și urmele unui turn din vîrful căruia a fost lansată o bombă A. Primul drum l-au făcut la cimitirul strămoșilor unde au constatat cu durere că pietrele funerare au fost pur și simplu volatilizate. În străfundurile ființei lor au simțit însă bucuria de a fi din nou acasă, pe pămîntul unde s-au născut. Și au hotărît să ia totul de la capăt.

Atunci cînd s-a terminat programul de explozii nucleare, în 1956 un grup de specialiști americani au venit pe atol și au urmărit, de-a lungul anilor, evoluția vieții la Bikini. Abia recent, ei au anunțat că radioactivitatea a scăzut la un nivel „acceptabil" ca să îngăduie revenirea băștinașilor. Evident, nimeni nu poate prezice cu precizie cum va fi readaptarea. „Insula s-a schimbat și vechea vegetație a dispărut — scria unul din specialiști, biologul Frencis Rowley. — E greu de stabilit cu exactitate dacă nu cumva va mai trebui să treacă încă un deceniu sau mai mult pînă cînd solul să revină la proprietăți normale și orice urmă de radiație să dispară. Dar, cînd privești marea liniștită, cînd privești plaja minunată, începi să înțelegi de ce oamenii care au plecat de aici forțați de împrejurări, au trăit mereu cu dorința de a se reîntoarce pe locurile natale pe care le iubesc și unde s-au simțit fericiți".

EM. RUCĂR

Frămîntări în amfiteatrele spaniole

Zilele trecute, scena universitară madrileană a cunoscut primele manifestații studențești ce le reluare, la începutul lunii octombrie, a cursurilor. Studenții a două universități din Madrid au protestat față de măsurile adoptate de autorități, în conformitate cu legislația excepțională actualmente în vigoare, de a elimina din învățămînt patru profesori suplinitori și a refuza înscrierea la cursuri a cîtorva zeci de colegi.

Ca de obicei, poliția a intervenit pentru a-i dispersa pe manifestanți, dar autoritățile spaniole s-au văzut nevoite să rezolve favorabil revendicările studenților și să revină asupra hotărîrii. Readmiterea în universitate a celor patru profesori și reînscrierea la cursuri a celor cîteva zeci de studenți sînt considerate, în cercurile politice madrilene, un succes al luptei tineretului studios spaniol pentru drepturi și libertăți sociale.

Începînd de la 8 martie 1972, datorită puternicelor manifestații ale studenților și profesorilor universitari, a demisiilor spectaculoase a multor rectori și decani în semn de protest față de antidemocratica „Lege generală a educației", datorită faptului că universitățile deveniseră într-o tot mai mare măsură centre ale luptei pentru libertăți democratice, politica de concediere a cadrelor didactice n-a mai fost lăsată la inițiativa Ministerului Educației, ci pentru aceasta s-a înființat o așa numită „Direcție Generală de luptă contra subversiunii", dependentă de președintele guvernului. Șeful acestui nou organism este un ofițer de stat major, locotenent colonelul José Ignacio San Martin, care pînă la numirea sa în actuala funcție a făcut parte din „cabinetul de legătură" cu Ministerul Educației, ceea ce explică perfecta sa cunoaștere a „dosarelor" din învățămînt. (În Spania fiecare minister are un „cabinet de legătură" format din ofițeri de stat major și funcționari de la Direcția Generală a Siguranței, care au misiunea de a verifica și stabili persoanele suspecte ce desfășoară activități subversive).

În iulie 1972 „Direcția Generală de luptă contra subversiunii" a pus la punct o primă listă de circa 200 persoane, — profesori și studenți — care trebuiau să fie eliminați. Dar Ministerul Educației, dîndu-și seama ce implicații ar putea avea pe plan social punerea în practică a acestei măsuri și alarmat de masivele greve studențești din timpul anului universitar precedent, a propus generalului Franco trei măsuri concrete vizînd o destindere: a) retragerea poliției din universități, b) acordarea libertății studenților de a ține adunări și reuniuni în facultăți pentru a discuta problemele lor universitare și, c) suspendarea concedierilor și eliminărilor prevăzute.

Cele trei măsuri de destindere au început deja să fie transpuse în practică. Astfel, studenții spanioli, care de ani de zile desfășoară cu abnegație o luptă organizată pentru drepturi democratice și sociale, au obținut un succes. Acesta constituie, de fapt, un stimulent pentru continuarea luptei lor pentru înfăptuirea unor revendicări majore: democratizarea și modernizarea sistemului de învățămînt, participarea studenților la elaborarea reformei învățămîntului, reducerea taxelor etc.

GH. SPRINȚEROIU

ROMA. — Demonstrație a funcționarilor publici pentru satisfacerea revendicărilor lor economice

Convorbiri româno-egiptene

Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care întreprinde o vizită în Republica Arabă Egipt, a fost primit de Mohamed Abdalah Merzaban, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al economiei și comerțului exterior al R.A.E. La convorbirea care a avut loc cu acest prilej au fost examinate unele aspecte ale relațiilor economice româno-egiptene, relații care cunosc un curs mereu ascendent.

Au participat Mahmoud Shalaby, subsecretar de stat la Ministerul Economiei și Comerțului Exterior, și Titus Sinu, ambasadorul României la Cairo.

● ÎN ORAȘUL KAMEDA a avut loc inaugurarea filialei din Insula Hokkaido a Asociației de prietenie Japonia-România.

Au participat primarul orașului, Masao Yoshida, viceprimarul orașului vecin Hakodate, N. Komora, președintele Camerei de Comerț din Hakodate, K. Tanaka, personalități din viața politică și culturală a insulei, membri ai noii filiale, precum și Shiroo Suzuki, secretar al Asociației de prietenie Japonia-România.

La festivitate a luat parte Iosif Gheorghiu, ambasadorul țării noastre în Japonia.

Președinte al filialei a fost ales Kiichi Murata, prorector al Universității Hakodate.

DECLARAȚIA M.A.E. AL R.D. VIETNAM

Ministerul de Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație de protest cu privire la bombardamentele efectuate de aviația S.U.A., la 11 noiembrie, asupra provinciilor Thanh Hoa, Nghe An, Ha Tinh, Quang Binh și a regiunii Vinh Linh din R. D. Vietnam. Declarația cere guvernului Statelor Unite să pună neîntîrziat capăt tuturor actelor agresive îndreptate împotriva R.D. Vietnam — menționează agenția V.N.A.

O declarație de protest a M.A.E. al R.D. Vietnam a fost formulată și împotriva bombardamentelor efectuate de aviația S.U.A. la 12 noiembrie.

PREȘEDINTELE ALLENDE DESPRE SITUAȚIA POLITICĂ ȘI ECONOMICĂ DIN CHILE

Luînd cuvîntul în cadrul plenarei naționale a Partidului Socialist din Chile, consacrată examinării situației politice și economice a țării, președintele Salvador Allende a condamnat acțiunile grupurilor de dreapta împotriva guvernului Unității Populare și a expus pe larg măsurile de apărare juridică adoptate de statul chilian în fața agresiunii economice a companiei nord-americane „Kennecott Copper". „Chile, a spus președintele Allende, este obiectul unei agresiuni din ce în ce mai puternice din partea întreprinderilor multinaționale străine, care încearcă să se răzbune pentru faptul de a fi fost naționalizate bunurile lor". Totodată, șeful statului chilian a arătat că, datorită acțiunilor reacțiunii interne și ale monopolurilor imperialiste, Chile trece în prezent printr-o situație economică dificilă, ceea ce face necesare adoptarea unei politici de austeritate și impunerea de restricții la unele importuri. Este necesară, a spus el, o muncă ideologică susținută pentru a face ca poporul să înțeleagă sacrificiile și dificultățile pe care trebuie să le înfrunte.

Referindu-se la alegerile care vor avea loc în Chile în luna martie 1973, președintele Allende a subliniat că acestea trebuie să fie abordate „ca o sarcină decisivă a poporului și a Partidului Socialist". El a menționat că, datorită sprijinului masiv față de guvernul Unității Populare, va fi posibilă, cu această ocazie, cîștigarea unei majorități absolute în Camera Deputaților.

pe scurt

Todor Jivkov în U.R.S.S.

● LA INVITAȚIA C.C. al P.C.U.S., a Sovietului Suprem și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 13 noiembrie, la Moscova, a sosit într-o vizită oficială de prietenie, delegația de partid și guvernamentală a R.P. Bulgaria, condusă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat.

Pe aeroport, delegația a fost întîmpinată de Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii, Alexei Kosighin și de alte persoane oficiale sovietice.

În aceeași zi, au început convorbirile între Leonid Brejnev, Nikolai Podgornii, Alexei Kosighin și delegația de partid și guvernamentală a R.P. Bulgaria, condusă de Todor Jivkov.

● AGENȚIA M.T.I. anunță că, la 13 noiembrie, Jeno Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc Ungar, l-a primit pe ministrul comerțului exterior al Republicii Populare Chineze, Pai Siankuo, sosit în vizită în R.P. Ungară. La convorbire a participat ministrul comerțului exterior al R. P. Ungare, Jozsef Biro.

● AGENȚIA TANIUG informează că, la 13 noiembrie, la Belgrad a avut loc cea de-a 37-a ședință a Prezidiului Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, care a hotărît convocarea pentru 6 și 7 decembrie a.c. a celei de-a 3-a Conferințe a U.C.I. consacrată problemelor tineretului.

Filipine se va numi Maharlika

● COMISIA pentru redactarea proiectului noii constituții filipineze a inclus o prevedere potrivit căreia țara ar urma să-și schimbe denumirea din Filipine în Maharlika. Săptămînalul „SUNDAY DAILY EXPRESS" informează că noua denumire se bucură de popularitate, fiind mult mai potrivită decît numele actual al țării.

● LUNI A AVUT LOC LA BONN o ședință a conducerii Partidului Social-Democrat sub președinția cancelarului federal Willy Brandt. Pe ordinea de zi a ședinței au figurat, printre altele, probleme politice actuale și o informare asupra desfășurării campaniei în vederea alegerilor generale anticipate de la 19 noiembrie.

În luarea sa de cuvînt, Willy Brandt a relevat intensificarea tendinței spre destindere și pace în Europa. În context, el a subliniat, totodată, importanța deosebită a convocării conferinței pentru securitate și cooperare pe continent. Brandt a anunțat, totodată, că o delegație a țării sale va participa la convorbirile pregătitoare de la Helsinki privind conferința pentru securitate în Europa.

● MINISTERUL de Externe al Mexicului a anunțat că președintele Republicii Chile, Salvador Allende, va face o vizită oficială în Mexic în intervalul 30 noiembrie—2 decembrie a.c.

SUBLINIERI

„Republica Minerva"

Un grup de occidentali dornici să scape de tensiunea vieții moderne încearcă să creeze o „nouă societate" în Recifurile Minerva de Nord și de Sud din Pacific. Sub denumirea „Fundația de cercetare a vieții oceanice" cu sediul la Londra și la New York, acest grup a formulat pretenții de proprietate asupra recifurilor. O declarație de suveranitate asupra celor două formații mari și pustii de corali a făcut și regele insulei vecine, Tonga. Acum drapelul tonganez flutură în briza Pacificului deasupra fiecăreia din insule, în conflict mut cu drapelul Republicii Minerva înălțat acolo de robinsonii occidentali și care reprezintă o torță galbenă, pe o mare albastră. Tonga a reacționat energic împotriva musafirilor nepoftiți. Au fost trimiși oameni și vase încărcate cu materiale pentru a construi pe fiecare recif cîte o insulă mai mare decît cele create de Republica Minerva, și cîte un far, Tonga exercitînd drepturile teritoriale pe o rază de 12.000 de mile pornind din mijlocul fiecărei insule.

Între timp conducătorii Republicii Minerva nu au stat nici ei cu brațele încrucișate. În scrisori repetate, ei au cerut să fie recunoscuți de națiunile lumii. La sediul lor executiv din Orange (California) apare de cîteva luni ziarul „Minerva Times". A fost solicitată o firmă australiană specializată în lucrări de terasament care să creeze conturul noii republici, cu stînci înalte. În plus, s-a editat o broșură publicitară ce cuprinde Constituția „Republicii Minerva" și formulare pentru cei dornici să fie primiți în noua societate și dispuși să plătească abonamentul pe un an la „Minerva Times".

Oricît ar părea de ciudat, acțiunea „Fundației" este luată în serios în zona Pacificului de sud. Națiunile membre ale Asociației producătorilor din insulele Pacificului și-au exprimat sprijinul față de declarația de suveranitate a insulei Tonga asupra recifurilor. Premierul statului Fiji, tot din această zonă, a afirmat că pretenția „Fundației" reprezintă un precedent periculos, deoarece în Pacificul de sud există numeroase recifuri asemănătoare cu Recifurile Minerva, unde ar putea fi înființate „noi societăți".

Dacă acest conflict este adus vreodată în fața Curții Internaționale de Justiție de la Haga, Tonga ar putea prezenta unele dovezi interesante. De exemplu, drapelul tongalez a fost înălțat pe insulă din anul 1966.

RODICA ȚEPEȘ

— Dacă punem drapelul și pe a IV-a insulă, formăm un nou continent!
Desen de ȘT. COCIOABĂ

Alegeri anticipate în Japonia

Împăratul Hirohito a procedat luni la dizolvarea Camerei Reprezentanților (inferioară) a Dietei japoneze, în vederea alegerilor generale anticipate ce urmează a se desfășura în luna decembrie. Suveranul a semnat ordinul de dizolvare a camerei la cererea premierului Kakuei Tanaka, al cărui cabinet urmează să se reunească în următoarele ore, pentru stabilirea datei scrutinului.

Întrucît ultimele alegeri s-au desfășurat la 27 decembrie 1969, iar Camera Reprezentanților este aleasă pe o perioadă de patru ani, mandatul ei actual expiră de-abia la sfîrșitul anului 1973. Tradiția japoneză impune însă primilor miniștri organizarea de noi alegeri la scurt timp de la instalarea lor în funcție. Respectînd această tradiție, premierul Kakuei Tanaka speră, în același timp, să sporească majoritatea absolută deținută de partidul de guvernămînt în camera inferioară.

Potrivit presei nipone, campania electorală va începe oficial la 20 noiembrie, alegerile propriu-zise urmînd a avea loc la 10 decembrie.

TENSIUNE ÎN LIBAN

Convocat și prezidat de președintele Libanului, Suleiman Frangieh, într-o reuniune extraordinară, pentru a examina situația creată de incidentele de simbătă dintre poliție și greviștii de la o fabrică din Beirut, soldate cu morți și răniți, Consiliul de Miniștri libanez a hotărît să însărcineze forțele armate cu menținerea ordinii pe întreg teritoriul țării. S-a ținut seamă, de asemenea, și de apelul lansat de Confederația Generală a Muncitorilor din Liban (C.G.T.L.), pentru declanșarea, marți, a unei greve generale de 24 de ore și de chemarea unor organizații la manifestații de protest.

Agenția France Presse informează că oficialități libaneze au precizat că „măsurile militare speciale de precauție" nu echivalează cu impunerea stării de urgență.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFIDATERIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".